

63
3

305

Nada dice Nicolás Antonio de este Fausto o Fabio de Heredia, español, domiciliado en Roma entre los años de 1482 y 1495, si bien los dos tratados comprendidos en este volumen, a saber la traducción del Epistola de Nehemias hijo de Hacan, con notas, que trata del Messias, y el de la Concepcion de la Virgen dedicado al Papa Inocencio XII, se hallan citados por Gennar, de Baro y otros.

P.-de-G.

Pertenece este ejemplar a la Biblioteca Cristiana, cuyo catálogo impreso está en mi librería.

Inc. 163

Rev'd Mr. Crofts

1,2. Bib. Valera N° 727.

Apr. 23^o 1783.

{ 1. Heredita Epistola Neurice & Haccance de Melia. Anno
2. ————— de Conceptione Virginis Marie do }

Bib. Crevenna N° 970 "Le Cardinale rapporte du S. S. P. C. C."

collate & complie: ~~done~~: done: dit:

vide Heyne's Bibliotheca
De Bure in Bibl. Valera speaks of these two tractes as
printed about 1480: but from the 2^o part of the Volume being
dedicated to Pope Innocent the 8^o. it
appears to have been printed some time
between the years 1485 & 1494.

305

ILLVSTRISSIMO AC SAPIENTISSIMO DOMINO'. D. ENIGO DE MENDOCZA COMITI TENDILIAE LEGATO Sacre Maiestatis regis Hispaniæ Paulus de Heredia salutem perpetuamq; fœlicitatem.

X oībus mortalibus quouis gene
re uirtutis prædicti sint uirorū illu
strissime Enige: Ii mihi laude non
uulgari & reuerentia digni admo
dum esse uidentur: qui rerum diuinarū peritia
imbuti sacram religionem deuotissime comple
ctunt: & contra insanos & male de illa sentien
tes acerrime differūt: eamq; omnibus uiribus
tuenc augent atq; defendūt. Illos ego incredibili
obseruantia psequor: & si dicere fas est:
adoro. quippe qui nō ficta non fucata: sed ue
ra uirtute decorati soli sapiētes & esse & appell
lari possint. Nam uera & incommutabilis uir
tus sapientia est quæ nihil fictum nihil simu
latū admittens: tota ad ueritatem cœlestium re
rum deumq; refertur. Om̄is aut̄ sciētia inferior
& scientie partes quas actiuals & morales uirtu
tes dicimus: quas merito i epistolis Plato ma
maluit ornamēta q̄ scientias appellare nullate



nus uirrute sapiunt nisi diuine sapietie se con-
iunxerint. Quem igitur prudentem dicemus?
Fquē iustum: quem fortis & magno aīo uirum:
quem deniq; frugi & temperatū qui prīcipez
& reginam uirtutum cīum quam sapiam dici-
mus ignorarit? Quamobrem quis te summis
laudibus dignum nō censeat: quis non singu-
lari obseruātia prosequat? Qui eam non solū
generosam existimans nobilitatē que scdm cor-
pus ex clarissimis est propagata principibus.
Regibus ac Tyrannis. de qua etiam tu posses
maxime gloriari: q̄ eam que ex sola uirtute de-
pēdet: obnasata (ut ita dixerim) terrenarum re-
rum & luxuriantis uite caligine que est omnis
ignorantie receptaculū & uicioꝝ magis q̄ pro-
bitatis ministeriū prebet: ad ueritatis diuineq;
speculatiōis intuitum semper animū adiecisti:
ita ut oēm fortunā honorūq; temporaliū affla-
tum sapia ipa cōmutans & eam q̄si p̄ducem &
magistrā statuēs: de deo diuinisq; rebus bñsen-
tire bñdiceſ & bñfacere semp̄ dīdiceris. O q̄ cer-
te p̄clara & casta ista tua cū uirtute claritas: q̄
sola ego illectus cum superioribus diebus duas
epistolas Neumie filii haccane & haccane filii
Neumiꝝ uiroꝝ pbatissimoꝝ in hebraicis līris

quorū auctoritatē iudei negare non audent ex
hebraico sermone in latinū conuertissem: illas
tibi censui dedicandas. ut tu qui litteris sacris
apprime delectaris aliquid utilitatis ex eis ca-
pere posses simulq; censeret q̄ capitali odio di-
gni sint iudei ad p̄fidiam suā & obstinationē.
Habent siquidē iudaicæ disciplinæ diuinarū
rerum perspicuam ueritatē quæ a sanctissimis
patribus uetus tis cognita atq; explicata est: &
a p̄phetis diu ante enūciata. Veruntamē tāta
uecordia & mentis caligine indurata sunt eoꝝ
corda ut nec dandæ nec accipiendæ ratione ca-
paces sint: & uerū dicentibus nulla ex parte ce-
dant. Præstolant̄ miseri Messiam & ex futura
spe semp̄ pendent: nec faterī uolunt Christum
saluatorē nostrū uerū fuisse Messiam. multaq;
garriūt contra nos quæ nec ratione nec aucto-
ritate tuerī possunt. nec cōuinci se patiūtur a
tot doctissimis sanctissimisq; scriptoribus tū
græcis tū latinis: qui nostra probāt & luce ue-
ritatis illustrant: eorūq; insanam & temerariā
opinionē redarguūt insectant̄ atq; cōdemnāt
Igit̄ postq; nostris fidē adhibere nolūt: suorū
auctoꝝ testimonio confundent̄. In his. n. epi-
stolis manifeste ostendit̄ christū unicū omni

potentis dei filiu: uerum fuisse messiā: neq; ali
um quēpiam i omni cuo expectandū esse. Eas
cū tibi parum per a negociis publicis cessare li
tebit percurras: & sensum cōtempleris non uer
ba: Nullus enī est in eis oratiōis nitor: nullus
splendor: nec propterea nimis curanduz. habe
mus enī ut inquit Apostolus hūc thesaurū sa
craꝝ litterarū in uasis fictilibus: Vale fœlix &
me naufragum hospitem tabulam cīcunferen
tem tue magnanimitati habeas cōmendatum.

NEVMIÆ FILII HACCANAЕ EPISTO
LA DE SECRETIS AD HACCANAM
FILIVM:

Onsiderāte me humani generis fi
nem & perfectioneꝝ cuius aīa nřa
est auida esse beatitudinē & fœlic
tatē: ut ipsa fasciculo uitæ cū dño
deo nřo colligetur: hoc aut in aduentu nostri
messie consistit sine quo haut quaꝝ peruenire
possemus ad illam imensam & inestimabilem
perfectionē q̄ non potest cōfeni i tinctis in die
coloribus: nec lapidi Sardonyco preciosissimo
aut zaphyro. Idcirco ego neumia filius hacca

ne quia inueni finē circūscriptum aduētuī mes
 sie iusti nři quēadmodū refert Rabbenus hac.
 cados in libro quē Galerazaya: hoc est secreto
 rum reuelatorē appellat: ex cuius numeratiōe
 prope uentura est dei salus & eius reuelāda iu
 sticia idq; ad annos. l. simq; canus & senex: sep
 tuagesimū enī & quintum annū ago: nec ulte
 rius corporis uires exercere ualeā: & ipso natu
 re ordine procul sim ab aduētu messie: nisi mi
 raculo quodam id fieret. Tñ in deo fiducia mi
 hi est & expecto deū saluatorē meū & letabor
 exultabog; in eius salute. Quod si deus mihi
 nō concesserit uidere messiam: qm̄ non ignoro
 maiorem partē israhel correptuz iri stulticie te
 nebris qua uelū cecitatis oculis suis imponent
 errabuntq; & corruēt: nolētes ipsi credere & ab
 sei uengē peccantes: aliosq; in peccatū trahen
 tes propter quos dixit hieremias capit. v. Pre
 uaricatione enim preuaricata est in me domus
 israhel & domus iuda. ait dominus: Negaue
 runt dominum & dixerunt non est ipse. Item
 ppter eos dixit Daniel capitulo vndecio. Filii
 quoq; preuaricatorum populi tui extollentur
 ut impleant uisionem & corruant. Ego autem
 in deo confido & ab ipso auxiliū imploro: ro

goq; ut haccana filius meus uideat aduentum
messie & eius redemptionē. Deus aut̄ donabit
ei requié & ostēd& aquas uiuētes quæ ex san
ctuario defluēt: & ne sit ex rebellibus & erran
tibus in dñō deo nostro. Et in dauid n̄o rege
& cum eis decidat decreui colligere particulas
nōnullorū dictorū secretorūq; pfundorū ex eis
quæ rep̄peri in eoipso libro galera zaya super
quibusdā petitōnibus quas Antoninus cōsul
uribis Rhomæ petiit a Rabbeno hacchados.
Ex quibus ep̄istolā confaci: eāq; Nigghereth
hazodoth: hoc est ep̄istolā secretorū appello.

Petitio prima

Quæsiuit aliqui Antoninus consul urbis
Rhomæ a Rabbeno hacchados ut eū de uerī
tate instruer& eius uidelic& quod significat
nomē quattuor litterarū: id est tetragrāmaton
& nomen duodecim & quadraginta duarū līraq;

Responsum

Quod petis te de ueritate informari eo scilicet
quod demōstrat nomē quattuor litterarū:
nomen duodecim: & quadraginta duarū: notū
tibi facio hæc esse archana diuinā quæ omnes
hoies clam esse debet Veruntū quia te ex scho
lasticis benemeritis esse cognosco: cōsentaneū

4.

est rōni detegē illis h̄mōi res q̄bus & huīusce
generis hoībus haud quaq̄ occultāda sūt talia
Idcirco notū tibi facio: deū nō habere nomen
cuius nos cognitionē habere possimus. Qñq
dē eius substantia est nomē ipsius & ecōue so
& quēadmodū eius substātiæ noticiā ullā ha
bere non possumus: qm̄ ea cognita illi similes
efficeremur: atq; ita sui noīs cognitōnē h̄re ne
quimus. nihilominus oīa eius noīa sunt attri
butiua. Et qā nomē quattuor litterar̄ opatio
nibus eius est peculiarius ostēditq; noticiā p̄fe
ctiorē & illi accōmodatiōrē put est nobis pos
sibile captu: ex hoc aut̄ p̄cedūt oīa sua noīa.
Ideo hoc nomē dictū est Sem hameforas. nō q̄
ipsum sit eius nomē substātiale: sed nos id dī
cimus qm̄ hoc est quantū nostra facultas com
præhendere potest: & altius ascēdere nō possu
mus. Notare aut̄ debes nomē duodecim l̄traq;
nomēq; quadraginta duar̄ nō esse noīa quoq;
unūquodq; uerbū duodeci litteris constet aut
quadragitaduabus: sed quodlib& eorū nomē
sunt uerba diuersa quæ unū ostēdunt. Postq;
aut̄ hoc tibi aperui animaduerte nomē q̄tuor
l̄traq; put scriptio ē. & sic scribit i hebraico יְהוָה
id est yehauue ipsū deū generatē significat

Et quia non pot est esse generas absq; generato: ne
cessario procedere debet amor a generante ad ge-
neratum & econuerso. quia si hoc non esset no
generaret: etiam si non pcederet amor a generato
ad generantem: distingueturq; ab ipso: & essent
due substantie. Nos aut uolumus generatem
& generatum unam esse substaniam. Idcirco necessa
rio ex uno ad alterum processurus est amor. Et pro
pterea ex hoc Sem hame foras deriuatus est no
men. xii. Irau: estq; pater: filius: & spus almus
qui hebraice. xii. Iris continet hmoi ab. ben.
uer. ruhac. haccodes. Qm aut no inuenitur ali
quid in deo quod no sit deus. ex noie duodeci
Irau emanat nomen qdragintaduau: qd est ab
Elohim. ben. eloym. ruhah. haccodes eloym se
losa. beh. hehad. hahad. bislosa q hebraice sunt
xlii. lre. significatq; deu patre. deu filiu. deum
spiritu sanctu: trinitate in unitate & unitatem
in trinitate. Notare autem debebis hec noia esse
ex diuinis archanis que a quocunq; occultari
debet quo usq; ueniat messias iustus noster. U
la tibi patefec ea occule:

Postilla

ET ego Paulus herediam traductor ut ostendam imensam cecitatē & pestiferā iudeorū opinionē atq; ad eorū confusionē in aliquas istarū petitionū facio nōnullas postillas: afferāq; autoritates antiquorū doctoꝝ hebreorū: qui certe in suis ſīis euangeliste fuerūt. Quantū autem ad primā petitionē dico (quāq; doctor ip̄e bene probauit trinitatē & etiā quēadmodū spūs sanctus necessario procedere debet a filio ad patrem: affero duas auctoritates: quāꝝ prima est Rabbi Symeonis filii Iohai in libro qui scribitur zōchar super textū Deuteronomii cap. xi. Audi israhel dñs deus noster deus unus est Audi israhel ait rabbi ibba. hic est israhel antiquus Adonai id est dñs principiū oīum rerum. antiquus antiquorū: hortus radicū & omniū rerū perfectio. & dicit pater elohenu id est deus noster profunditas fluminū & fons scientiarū quæ procedunt ab illo patre & filius uocatur. Ait autem rabbi symeon: hoc archanū filii nō revealabit unicuiq; quo usq; uenerit messias ut ait Isaías cap. xi. Quia repleta ē terra scīa dñi sicut aque maris operientes. Adonai id est deus hic est spūs almus qui a duobus p̄cedit & uocat mēlura uocis. Vnus est ut unū cū altero cōclu

dat & colligat: nec alter ab altero diuidi pot.
& ppterera ait: Audi israhel, qm audi hebraice
dicit semah qd est equiuocu: significatq; audi
& cōgrega īnuitq; textus. Cōgrega israhel hūc
patrē filiū & spm lāctū: eumq; fac unā essentiā
unāq; substātiā. qñquidē quicqd est in uno
est in altero. totus fuit & totus est totosq; erit
nec mutatus est neq; mutabit. Secunda uero
auētas est apud ipm rabbi Symeonē atq; etia;
ionathā filiū uzielis sup textū Isa. cap. vi. San
ctus sanctus sanctus dñs deus sabaoth. Et aiūt
sanctus hic est pater. sanctus hic est filius. sanctus
hic est spūs almus

Petitio secunda

Item qsiuit idem Antoninus ab ipo rabbe
on Hacchados inquiens. Quid sibi uolūt tex
tus puerbiorū ca. xxx. Tria sūt mihi difficultia
& quartū penitus ignoro. uiā aquilæ in cœlis
uiam nauis in medio maris. uiam colubri sup
petrā: & uiam uiri in alma. talis & est uiā muli
eris adultere manducat & tergit os suum & di
cit non sum operata malū in quibus mihi ui
detur occultum latere sensum.

Responsum

Magnā inquit rem qsiuisti. Sed quia dicit

6.
Prouerbiorū cap. xii. qui abscondit frumenta ma
ledicet in populis Dicā tibi rem admodū sub
limē. Viā aquile in celis hic est rex messias qui
post passionē suā ascēdet in celū: quēadmodū
ait Amos cap. ix. Qui edificat ī celo ascēsionē
suā: Viā nauis ī medio maris. hic itidē est rex
messias cuius uita sicut nauis ī medio maris a
gitabis quemadmodū refert textus Hiere. cap.
xxx. Quare ego uidi oīs uiri manum sup lum
bum suum: & uiri hoc est dei: qui hebraice di
citur gheuer: hoc est potens: qm̄ oībus poten
tia est ipse deus. Et uiam colubri sup petram.
hic quoq; est rex messias qui se facit ut colubrū
quē moyses super petram posuit ut duceret fi
lios israhel in terrā sanctā. Rabbi autē Iodam
refert: Et uiam colubri sup petram: hic est rex
messias qui transibit per petrā postq; sepultus
erit & ab ipa egrediet: nec uidebit quo transi
uerit quēadmodū refert textus cap. xxxiii. exo
di. Ecce inquit est locus apud me & stabis sup
petrā. Cūq; trāsibit gloria mea ponā te in fora
mine petræ. Et uiam gheuer: id est uiri ī alma.
hic quoq; est deus amans filias hierusalē ut ge
neretur rex messias ex una eaꝝ. Concipiet autē
& pariet remanebitq; uirgo ut refert textus Cā

ticoꝝ cap. iii. Media caritate constrauit per fili
as hierusalē. Etiam Hieremias cap. xxxi. Quia
creauit dñs nouum super terram: femina circū
dabit uirum. Dixit ei Antoninus: ergo exquo
gheuer: id est uir deū significat quid sibi uult
textus Hieremie lamentationū cap. iii. Ego uir
uidens paupertatē in uirga indignationis eius
me minauit & adduxit in tenebras & nō in lu
cem. Respondit rabbenus: hic est deus qui ait
Ego sum gheuer: hoc est uir qui uidi pauper
tatē me minauit & adduxit in tenebras & non
in lucē. Hic itidem est deus qui ait: decreui de
scendere ad inferos ad redimendū iustorū ani
mas quas uirga indignationis suæ pater meus
qui est in cœlis ppter peccatū Adæ illuc detru
dit. Talis & est uia mulieris adulteræ. totum
hoc ægit Adam qui de peccato suo sese excu
sauit: noluitq; illud fateri. Dixitq; Genesis ca
pitulo. iii. Mulier quam dedisti sociam dedit
mihi de ligno & comedì. Fæcitq; ut meretrix
quæ comedit & os purgat: nihil mali fecisse cō
tendens. Quamobrem rationi congruit ut to
tus terrarum orbis plectatur. & cū uenerit tem
pus salutis æquum est ut deus ad inferos de
scendat eosq; salu&. Et hoc est quod ait textus

7.

Hieremīæ capitulo secundo. Ecce ego iudica
bor tecum eo q̄ dixeris: Non peccauī. Item
īsaīas capitulo. lxiiii. Quia in igne dominus
iudicabitur.

C 2

C 4

Postilla

Ego autem ipse traductor dico q̄ non so
lum ex ista auctoritate eliciuntur sex conclu
siones. Quarum prima est Christi ascensio. Se
cunda uita eius in hoc mundo procellosa Ter
cia crucifixio. Quarta resurrectio. Quinta ma
riæ uirginitas. Sexta descensus ad inferos pro
animabus redimendis. Verum etiam ex hac ea
dē auctoritate satis faciemus argumento quod
Iudeus facit contra nos & diuum Hieronymū
quem ait non benedixisse in sua traductione
Iīaiæ capitulo. vii. Ecce uirgo concipi& & pa
ri& filium: quia hebraice nō dicitur uirgo sed
alma. Quod si ip̄e Hieronymus dixisset alma
recte quidem fuisset & interpretatus: sed ī ea elo
cutione non intelligeret uirginitas. qñquidē
ita poss& alma dici q̄ corrupta sit q̄ quæ uir
go. idq; probat prouerbiorum cap. xxx. Trā
lunt mihi difficultia: & quartū penitus ignorō

uiam aquilæ in cœlis: uiam nauis in medio ma-
ris: uiam colubri super petram: & uiam uiri in
alma. Talis est uia mulieris adulteræ: man-
ducat & tergit os suū & dicit nō sum operata
malū. Atq[ue] ita inquit iudeus: alma p[ro] muliere
corrupta accipit. qm̄ sequit[ur] textus: Talis &
est uia mulieris adulteræ. Huius autē questio-
nis satisfactio est q[uod] p[ro]positio iudei est falsissi-
ma: qm̄ alma significat uirginē & plusq[ue] uirgi-
nem: idq[ue] probabimus apertissimis rationibus.
Abba. alia. 22
Apud hebreos reperiunt[ur] tria nomia. nahara.
bethula. alma. Nahara adolescentulam signi-
ficit siue uirgo sit siue corrupta. Bethula uero
semper uirginez significat siue adolescentula sit
siue anus. Alma autē composita est ex his duo
bus significatoz uirginē & adolescentulā paruā
a tribus in quattuor annos. Hoc ego probo:
qm̄ hoc nomen alma reperi[tur] in testamēto ue-
teri quattuor tñ in locis. Primo i rebecca uxo
re Isaac Genesis cap. xxiiii. Ecce sto iuxta fon-
tem aquæ & alma quæ egrediet[ur]. quæ tūc erat
quattuor fere annorum & non amplius. Idq[ue]
probant doctores hebrei: quoniam cu[od] Sarra
peperit isaac erat nonaginta annoru[um] Genesis
cap. xvii. Cecidit abraam in faciez suā & dixit

8

in corde suo Putas ne cētinario nascitum filium
& Sarra nonagenaria pariet? Quādo autē Sarra diem suū obiit erat anno centum uiginti septem. Gen. cap. xxiii. Fuerūt autē uite Sarre centum uigintiseptē anni: que mors cōtigit ei ob īmolationem Isaac filii ut uolunt doctores hebrei. Nam cū primum abraam arripuit gladiū ut iugularet Isaac: uenit diabolus ad Sarram: eiq; dixit Abraham necasse filium eumq; īmollasse. Ipsi aūt credidit qm̄ triduo domo abfuerant preter morem. Preterea adeo metuebat unico filio quē tanto cū labore in senectute susceperat: ut facile diabolo crediderit statim q; extincta sit: & hoc aſtruūt ipi doctores duabus rōnibus. Prima q; mors ipsius Sarre coniuncta est īmolationi Isaac Secunda quia dicit textus genesis. c. xxiii. Venitq; Abrahā ut plangeret & fleret eam: & interrogant unde uenit: aiunt ex īmolatione Isaac: ergo cum Sarra peperit Isaac erat. lxxxxx. anno: & cū mortua est. cxxvii. qm̄ Isaac tēpore sue īmolatiōis que fuit mors Sarre erat. xxxvii. anno: & uenienti Abrahe ex dicta īmolatiōe nunciata fuit natuitas Rebecce: cunq; duxit uxorem erat Isaac xl. anno: Genesis capitulo. xxiiii. Abraham

figur 14

7

+

70

genuit Isaac qui cū. xl. esset annos duxit uxorem Rebeccā: ergo Rebecca erat triū annos & fere quatuor & tunc alma uocata est: probatq; textus eam fuisse uirginem Genesis capitulo xxiiii. Virgo erat & uir non cognouit eam. Se

cundo loco reperitur in Maria sorore Moysis Exodi cap. ii. Perrexit alma & uocauit matrem suam & hec eadem odolescentula quatuor fere annos. Tertio loco reperit proverbio cap. xxx. Et uiam uiri i alma quanq; diuus Hieronymus dixerit in adolescentia quod nos in nostro libro qui ensis Pauli inscribitur declaramus. Quarto loco reperitur Isaie capitu. vii. Ecce alma concipiet quod probatur ea presertim conclusione que in Talmuto habet: quod doctores arguunt quicquid cum aliis eiulde generis illusum ab eo discedit ut aliquam doctrinam capiat: non ideo segregatur ut seipm declaret: sed totū id genus. Ergo per Rebeccā quæ fere q̄tuor annos erat cū alma dicta est: eratq; uirgo ut iam diximus: necessario dicere debemus q̄ ubi cūq; inuentinus alma est tpiis triū in q̄tuor annos & uirgo actu atq; mente: qm adoleſcētula eiusmodi ætatis ignorat penitus quid sit libido uel uenus. Virgo autē inte

9.

merata María tametsi. xiii^{is} erat anno & quādo
xpm concepit & tunc alma appellata est: ut il
lud Ecce alma cōcipiet: tñ propter exquisitissi
mam carnis sue puritatē quippe q̄ nec cogita
uit quidem carnis actum dicta est alma. His
rationibus concludit propositionē iudei esse
falsissimā qñ quidem alma significat sanctam
uirginē & plusq̄ uirginē. Qd autē iudeus per
dictos textus pbare nititur almam significare
mulierē corruptam iam doctor predictus satis
pbauit uiam uiri in alma de gloria uirgine
dici q̄q̄ Nicolaus de lyra in glosa prouerbiꝝ
eodem modo declaret: sed tñ ip̄i doctori illud
nō adscribit.

Tertia petitio.

Item quesiuīt Antonius ab eodem rabeno
& ait Isaias cap. viii. dicit. Et accessit ad pphē
tissam & concepit peperitq̄ filiū: quia prophe
ta nobis non facit notam huiusmodi prophe
tissam: que sit quo nomine uel ipsa uel pater
nuncupet cuiusue sit tribus quemadmodū in
oībus prophetis & prophetissis: te oro mihi
noticiam facias de oībus.

Responsum.

prophetissa

Espondit Rabenus. Sepenumero in
hac questione suspensus fui & anxius
& quodā die ingressus sum patre spe
luncam ubi sepulti sūt Adam Eua Abrahā &
Sarra Isaac & Rebecca Iacob atq; Lia ut illic a
dorarē: & inueni Heliā quē de hoc percōtatus
sum. q̄ re notuz tibi facio q̄ ab ipso accepi: hec
p̄phetissa est mater regis Messie quem deus se
missus pollicitus est ad israhel. Dicta est aut̄
p̄phetissa: quia suo uaticinio scit oīa a primor
dio ad finē iisq; qđ nemo unq̄ prophetar̄ cog
noscere potuit ipsaq; est dñā & magistra oīum
prophetarū: & hec in alma de qua dixit Salo
mon prouerbior̄ capitulo. xxx. Et uiam uiri
in adolescentula. Item Isaías capitulo. vii. Ecce
uirgo concipiet. Item de ea uaticinatus est Mi
cheas capitulo. v. Et tu Bethleem effrata paruu
lis es & reliqua propter hoc dabis eos usq; ad
tēpus in quo parturiēs pariet. Preterea de rege
Messia quē ista prophetissa paritura erat dixit
Isaías capitulo. ix. Quia enī paruulus natus
est nobis: Dixit ei Antonius. Ergo postq; hī
textus a te in mediū allati unum dumtaxat si
gnificant: cur a principio precepit deus ut no
men Messie huius uocaretur Emanuel quia di

C 30

C 7

C 5

cit textus: Et uocabit^t nomē eius Emanuel: Po
stea uero p̄cepit eum uocaret accelera & spolia
detrahe: festina p̄clari: Queadmodū apparet
ex textu Isaie cap. viii. Et accessi ad pphetissam
& concepit & peperit filiū. Et dixit dñs ad me
Voca nomen eius accelera & spolia detrahe: fe
stina preclari: Preterea appellat eum sic: Admi
rabilis: consiliarius deus fortis: pater futuri se
culi: princeps pacis. Dixit ei Rabbenus nota
hec oīa nomīa esse attributīa regi Messie: qui
qm̄ nō generatus est ex uiro & muliere ut reli
q̄ hoīes sed ex spiritu sancto in utero huiuscē
pphetisse ut propheta canit. & accessi ad pro
phetissam & concepit & peperit filium. In hoc
dicit propheta dei uoce: Qm̄ autē rex Messias
faciendus est uerbo dei ut Adam inuenies scri
ptum i Geñ. cap. ii. Formauit deus hoīem de
limo terre. & formauit habraice dicit^t vay yter
quod scriptum est duabus iotis quod certe cū
una tantū scribi debebat. Scribitur autē cum
duobus ut nobis ostēdat duo corpora huma
na fuisse formata uerbo dei Adam & regē Mel
siam qui est uenturus. Et quia messias futurus
est deus & homo: uocatū est nomen eius Em
manuel qđ interpretat̄ deus nobiscū. s. in corpori

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים עֲבָדֵךְ תְּהִירֵב וַיֹּאמֶר כָּאֵן
וְיַעֲשֵׂה לְהַזְּרָעָה תְּמִיקְבָּה תְּמִיקְבָּה עַל צָלָס בְּלֵבָרוֹ תְּמִיקְבָּה
וְיַעֲשֵׂה מִלְחָמָה נָשָׁרָת תְּמִיקְבָּה שְׁנִינָה לְבָרוֹ

nostro & in carne quemadmodum inquit Iob
capitulo xviii. Et in carne mea uidebo deum.
Item quia deus est mirabilis consiliarius: exco-
gitauitque mirabile consilium saluandi omnes
animas quae propter peccatum Ade cōdemna-
te fuerunt: nec poterant ullo pacto saluari nisi
si rex messias mortem acerbissimam: multaque
martyria subiisset. Idcirco dictus est gheuer:
idest uir. & quia sua est ois fortitudo deus for-
tis uocat. Item quia ipse est eternus pater futu-
re seculi dicit. Itē quia in diebus suis pax mul-
tiplicabit: princeps pacis appellat. Item quia
ipse festinabit: ut auferat aīā spolia q̄ in infer-
no torquent. uocat accelera: & spolia detrahe
festina predari: Et quia ipse eos saluabit atq; i
paradisum adducet: uocat iesue quod hebrai-
ce saluator interpretat. Gens aut̄ alterius nati-
onis q̄ fidē eius sectabunt uocabunt eū iesum
qd̄ hebraice sic scribat. IS V & pp̄terea inue-
nies hoc nomē ielu designatū in textu nō aufe-
ret scept̄ de iuda in primis l̄ris hor̄ uerbor̄
ueniet qui mittendus est. q̄ hebraice dicuntur
yabo silo uelo. Si acceperis primā l̄ram cuiusq;
dictionis: IS V. confident. Quod aut̄ interro-
gasti quo noīe uocat pphetissa Miriam est no-

mz

Yisus

Ius

, 51

men eius. Atq; ideo Isaias cecinit. Quia. n. par
tulus natus est nobis: & multiplicabitur im
perium: que uerba significat messiam a deo ge
nerandū fore qui multiplicabit imperium: quia
est dñs totius orbis. Nascet etiā Maria Zara
quod Marie dñe interpretat: & hoc idem ostē
dit lemarbeh hamissera: hoc est multiplicabit
imperium a qbus dictionibus nascitur miria za
ra hoc modo. Si acceperis. l. m. & r. cōficiēt pri
mam particulā uidelicet lmrbh. idest lemarbe
Si aut acceperis h ex lemarbe. s c & e. huius di
ctionis hamizera: quare singularū numerus est
quinq; & decem conficiūt. significantq; iota m
huius dictionis Miriam. Addito autem m hu
ius dictionis hamizera. Ecce tibi miria. Ex his
autem dictionibus hamizera restat zara quæ
tribus lris scribitur. Ecce tibi miria zara quod
Marie domie interpretat: ut nobis innotescat
hāc mariam esse dominā & superiorem uniuersi
& celorum reginam. Dixit ei Antonius: quare
igitur diuisa est iota in duo he & cur apposita
est beth in medio nōis Mariam: quidue signi
cat mem clausum huius dictionis lemarbe qđ
isto modo signat. D! & iure optio apertū esse
debebat ita ȝ qñquidē in medio vbi cōstituit

□

Respondit ille: diuisa est iota in duo he ut no
bis secreta admirabilia paderet: quod quoadmodum
he cōponitur ex daleth & vau hoc modo
hoc est daleth , hoc est vau: & he cōponit
ex daleth & vau hac figura ita rex messias
cōponitur ex diuinitate & humanitate: & quod
admodum hec duo he que sunt duo. d. & ab iis
procedunt duo vau tanquam duo filii qui ab ipsis
oriuntur ita in substantia regis messie inuenien-
tur duo filiationes quare una est diuinitas dei
filius: altera humanitas filius huiusc prophete-
tis: & quoadmodum haec lirarum daleth & vau
quod conficiunt he: unaquecumque distincta est a se quam
una sit lira: ita in messia substantia diuinitatis
erit distincta a substantia humanitatis: & ecouerso
quod duo simul cōiuncta sunt messias. Quod autem
beth lemarbe in medio nois miriā positū sit:
ostendit huius prophetis mentem & cogitatio-
nem oīm esse ut suā uirginitatē cōseruet: eritque
uirgo mēte & actu: quoniam beth significat betulā
quod uirgo interpretat: Mem uero clausus huius
dictiōis lemarbe cuius numerus est sexcentū:
ostendit ab hora quam uaticinatū fuit. Ecce uirgo
cōcipiet usque ad messie passionē in quod ipse legem
implabit de anno transfigent ad unguem. Quod

q̄ibet
r̄lēm̄b̄. Iacob

aūt petiisti cuius esset filia cuiusue tribus: aīad
 tere debes parentē eius duplex nomē habituꝝ
 unum heli alterꝝ ioachim: Heli qđ est nomen
deriuatiuū ostendit eū ad sublimē gradū ascē
 suꝝ. Ioachim uero qđ compositū est significat
 īn eius manu deū suscitatuꝝ saluationē maxi
 mā israhel. Tribus aūt iude descēdit ex domo
 zorobabelis filii salatielis ut refert Zacharias
 cap. iii. Quis tu mōs magne corā Zorobabel
 ī planū educet lapidē primariū: qui quidē la
 pis est mater regis messie. Preterea ut ostendat
 regē messiā futurꝝ filiū dei refert rabbi simeon
 filius iohai ī suo libello qui inscribit mechar
 hazo doth hoc est īnvestigatio secretoꝝ reperi
 scriptū quoddā archanū ī libro Adæ ita refe
 rētis. Spūs sancti bñdicti descēdet & hūanum
induet corpus: eius nomē est deus meus.

Postilla.

Et idem traductor Aio q̄uis ex dictis aučta
 tibus oriant̄ maxīa archana & articuli sancte
 catholice fidei & prima p̄sertim sacram redolet
 theologiam: nihilominus ex ipsa prima aučte
 nobis innotescit Genealogia intemerata uirgi
 nis Marie quo nam pacto ex domo regia Da
 uidis & tribu iude orta sit: Ipsa aūt aučte satif

faciemus maxie q̄stioni quā mouet iudeus cōtra nos uolēs p̄bare q̄ si usus x̄pus est messias nō est filius dei & ecōuerso. Suā aūt conclusio nē format super q̄dā uera cōclusiōe q̄ est messiā nascituꝝ ex domo Dauidis & tribu iude. aitq̄ diuū Matheū in Genealogia quā scribit de Ieſu x̄po dicere: Liber generationis iefu x̄pi filii dauid filii abrahā: abrabā aūt & reliq. Cōcluſiōe tandē Iacob aūt genuit iοſeph uiꝝ Marie de q̄ natus est iefus qui uocatur x̄pus: Per qđ satis ostēdit q̄ iοſeph erat oriundus ex domo regia & tribu iude. Diua uero Maria nō erat: ideo nō noīatur in ea. Ergo si x̄ps erat messias & necessario futurus erat filius iοſeph: q̄a ex domo regia ortū habebat. Si quis aūt obiciat nō esse ueꝝ: Quia uerbum caro factū est: ergo nō erat messias ex quo non descendebat ex domo regia. hoc ego argumentū cum eram cōtrarius x̄po bñdicto: se penumero feci eruditissimis sacre theologiæ magistris: & neminē reperi qui mihi satisfaceret utpote tūc iudeo: p̄ter magistrū Alexandre anconitanū qui mihi apprime satisfecit: quo ad ueritatē quidē sed nō iis rōni bus quibus debebat. Verūtamē nōnulli sacre pagine professores mihi respōdebant uerū esse

לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
מִן־עַמּוֹת־עֲדָה

euāgelium ip̄m narrare genealogiā ioseph. Ve
 rum quia lex est in ueteri testamēto q̄ cum ali
 quis moriebat̄ non relicto herede masculo: si
 lia caperet hereditatē hac cōditione ne nubere
 posset homini qui nō esset ex eius tribu: ne he
 reditas in alienā tribū transiret. Et quia sāctus
 Ioachim carebat filio: eiusq; hereditas ad uirgi
 nem Mariam filiā perueniebat: necesse fuit ut
 nuberet homini sue tribus. Ecce quo nam pa
 cto uirgo maria erat ex domo regia & tribu iu
 de Ego uero huic rationi respōdebā legē ab eis
 ablatā esse quidē uerā sed mihi nō cōstare: nec
 esse certum sanctū ioachim filiū non habuisse
 & si theologi id asserant nō credere: ex quo nec
 euangelio nec prophetia extaret: & aliquando
 congressus sum cū Cato presule cephaludensi
 qui mihi respōdit. Dauid inter alios habuisse
 duos filios salomonē & nathan: esseq; duo euā
 gelia: unum diui Matthei quod incedit per se
 riē siue catenā Salomonis: narratq; genealogiā
 ioseph. Alter⁹ uero Luce quod pergit p seriem
 nathan. Leui autem qui descendit ex genere na
 than secundum Lucam genuit Melchi & pan
 teram. Pantera autem genuit bar panteram:
 bar pandera uero genuit ioachim: ioachim ue

ioseph
 matthi p h sal

tunc p l m

mariam

by lucam / nathan melchi & panteram
 panteram autem genuit bar panteram
 bar panteram uo genuit ioseph
 ioseph uo xgrimus mariam yh

♀

ro uirginem Mariā. Et de genere salomonis se
cundū Matheū Matan genuit iacob & postq
natus est iacob mortuus in matan eiusq; uxor
accepit in uirum melchi filium Leui & fratres
Pantere ex qua genuit heli: quod lucas testat̄
inquiens ut putabat filius ioseph qui fuit he
li. Ex quibus ostendit̄ iacob & heli fratres esse
uterinos iacob quidem ex genere Salomonis:
Heli autē ex genere natan qui accepit uxorē &
sine liberis decessit: ideo iacob eius frater uteri
nus ut semen suū suscitaret & nomē eius uxo
rem duxit ut p̄cipit lex: & ex ea genuit ioseph
uirum Marie: qui quidē erat filius iacob secū
dum naturam & ex genere salomonis & filius
heli. Secundū uero legē ex genere natan: Prop
terea unū ex euāgeliis refert ioseph filiū esse Ia
cob & aliud heli. Ex quibus apparet uirginez
Mariā fuisse ex domo regia & tribu iudæ: nec
non consanguineā ioseph. Ego hanc rationem
negabam: ut pote quæ ex euangelio non exta
ret & insuper eam dissolutebam cótracq; proba
bam bām tribus rationibus. Prima q; propo
sitio īpius Cati asserentis leui generasse melchi
& panterā (pace eius dicerem non est uera: qm̄
melchi erat pater leui & noꝝ econtrario: quod

♀ Matheū nō dīm g matheū gne Jacob: j^o
m. lūcī dīm g

quidem satis appareat ex Luca qui non accepit generationē ex patre ad filiū scđm Matheū sed ex filio ad patrē quēadmodū ait ut putabatur filius Ioseph qui fuit Heli qui fuit Matā qui fuit Leui : qui fuit Melchi. Ex quibus elucet Melchi esse patrē Leui. Secunda rōne qđ pposi
 tio ipsius Catī dicentis qđ mortuo Heli Iacob frater eius uterinus ut suscitaret semē & nomē Heli accepit eius uxorē. hoc eius itidem pace esse non potest: qm̄ lege iubēte ut mortuo fra
 tre sine liberis: alter frater accipiat eius uxorez id accidit cum sunt fratres eiusdem patris qm̄ ipse semen suum & nomen suscitat. Quando aūt sunt uterini nō ex eodē germe nascuntur necq; semen suscitant nec nomē: immo prohibe
 tur ab oībus doctoribus qui ante & post xpī passiōen fuere. Tertia qđ cū quis dicit uxorē fratris: primo quem ex illa suscipit filio nomē demortui imponere debet scđm doctorū insti
 tutionē qñ quidē textus ait eum nomē suum suscitaturū: & propterea Iacob qui genuit Ioseph non debebat imponer̄ Ioseph sed Heli si
 cut demortuus appellabat. His omnibus ra
 tionibus propositio Catī mihi nō placet. Ve
 rūtamen magister Alexander in suo argumen

filio ad primum

Troyanus

to mihi respódit uere Luce euangelium omni modo genealogiam gloriose Virginis Marie cótinere: sanctumq; Ioachim fuisse filium He li. Ego autem illi respondi: si id uerum est cur Ioachim non nominatur in euangelio quod dicere debebat qui fuit Ioachim qui fuit Heli Respondit nō alia ratione factum: quoniam eo tempore notissimum erat Ioachim filiū esse Heli: ideo euangelista eius nomen pretermisit Nostra autem de illo argumento satisfactio postquam spiritu sancto inspirati ad cogniti onem ueritatis peruenimus est hec: ipsamque duobus modis formamus. Prima dicimus ar gumentū iudei nō habere locum hac argumē tatione messias nasciturus erat ex domo regia & tribu iude: ipseq; generandus erat ex mulie re sine viro: conlequens est matrem eius futu ram ex domo regia & tribu iude. Quod autē Messias generandus esset ex muliere sine viro tribus testimoniis probabimus q; breuissimis cum epistole ratio prolixitatem respuat quod faciemus in ense nostro quē deus ad finem op tatum perducere permirat. Primū testimoniū est ipsa auctoritas & secundum est iacob: Ge nesis cap. xlviij. Non auferet sceptrum de iu

da nec dux de femore eius: donec ueniat qui
 mittendus est Diuus hieronymus trāstulit qui
 mittendus est & recte quidem ut declararet ser-
 monem iacob. Verūtamen hebreus habet do-
 nec ueniat sylo quod chamechi in concordan-
 tiis suis in cōcordantia sylo declarans ait filiū
 suum. Notādū autem hebreum ī grammatica
 sua magnū discriminē facere inter demōstratio-
 nem masculinā & femininā: Nam si dicturus
 est filium illius demonstratione masculina ait ^{Mas}
 beno & scribit̄ cum vau idest cū.o. Si autē di-
 caturus est filiū illius demonstratiōe feminina ^{fem}
 ait bena scriptumq; cū he idest. h. hoc autē sy-
 lo q̄uis in prolatione dicatur demonstratione
 masculina idest Sylo: quod iure dici debebat
 syla scribe id aptarunt: nihilominus scriptum
 est cum he demonstratione feminina diciturq;
 Syla quod significat filium mulieris: Dicitq;
 textus: Non auferetur sceptum de iuda nec re-
 gimen ex societate sua quo usq; ueniat filius
 mulieris. Restat nunc declarādum quid signi-
 ficet filius mulieris & descēdemus ad tertiu te-
 stimoniū qđ est abrahe. Gen. cap. xv. Genera-
 tione aut̄ q̄rta reuertent̄ huc qui sermo intelli-
 git̄ de annuntiatiōe cū deus nunciauit abrahe

100
captiuitatē ægypti. que figura est captiuitatis
aīarum in inferno Verumtñ nōnulli doctores
hebrei declarant has quatuor generatiōes qui
sunt anni quadrinēti: qm̄ una generatio sūt
cētum anni que ratio falsa est: qm̄ uel compu
taturi sumus hos. cccc. annos a tpe prophetie
uel qn̄ cepit egypti captiuitas. Quod si nos a
tpe pphetie & recte numerabimus multū tpis
decursum est ante annos qdrinētos. Si uero
a tpe captiuitatis non ascēdit ad numerū predi
ctum quādoquidē captiuitas plusq̄ annis de
cem & ducentis non durauit. Quidam alii uo
lunt p̄cipue rabbi Salomon ip̄tas quatuor ge
nerationes esse patrē & filiū: nepotē & abnepo
tem quæ quidē ratio itidem falsior est prima:
qm̄ numerare debemus has quatuor generati
ones uel a tpe prophetie: uel a tpe incep̄te cap
tiuitatis. Quod si eas cōputauerimus a genera
tionibus breuioribus sunt septem. Abraham
Isaac. Iacob. Iuda. Pheres. Soron. & Calep. Si
uero numerauerimus a principio captiuitatis
scdm Rabbi Salomonē qui computat. Iuda.
Pheres. Soron. & Calep. hoc equidē falsum est
qm̄ cum ingressi sunt egyptū Iuda & Pheres
cius filius nati erāt ut apparet Gen. cap. xlvi.

Videndu^z est ergo a nobis quid significet iste
 quattuor generatōnes. Dico autē in hoc orbe
 quattuor generatōnes inueniri. Prima ē Adaz
 sine uiro & muliere procreatus. Secunda Euā
 ex homine quidez sed sine muliere producta.
 Nos uero dicto Aristotelis edocti contrariorū
 eandem esse disciplinā cum inueniamus niḡ
 albū inueniri necesse est. inuenimus dulce: amar
 rum inueniatur oport&. & sic de ceteris. conse
 quēs igit̄ est ut his duabus generatōibus op̄i
 posite inueniri debeant. Dico autem cōtrariū
 generatōni Ade que sine uiro & muliere fuit:
 esse petrū. martinū. & ceteros huiusmodi q̄ ex
 homīe & femīa geniti sunt. & hec est tercia ge
 neratio. Contrariū uero generatiōi Euā q̄ pro
 ducta est ex homine sine muliere: est christus
 hiesus genitus ex muliere sine uiro. & hæc est
 quarta generatio. ideo dicit textus: Generatōe
 autē quarta reuertentur huc. id est adueniente
 quarta generatiōe qui est christus: anime libe
 rabuntur ex captiuitate inferni & ad gloriam
 æternam perueniēt. Propter hanc quartam ge
 nerationem dixit iacob: Non auferet sceptrū
 de iuda quoad ueniat filius fœminæ q̄ est hie
 sus: qui scdm eundē doctorē præcipue in pri-

maſtrat

mis litteris ipsius auctoritatis designatur. Restat igitur argumentum iudei locum non habere.

Secundo loco probabimus argumentum magri Alexadri predicti: euangeliū Lucæ eē genealogiā uirginis Marie: zaccharie ca. ii. iii. &. iv. in q̄ dā pphetia q̄ incipit: Cāta & exulta filia syon in q̄ uidit aduentū messiæ ut nos ī ense declaramus. Veruntū zaccharias cū uidisset aduentū messiæ q̄ ex uirgine nasciturus erat & ex zorobabele filio salatielis: ideo dicit. Quis tu mōs magnus corā zorobabel: & educit lapidez primariū. p quo intelligit intemerata uirginē ex qua processit messias: ut idē doctor ī eadē auctoritate assuerat. Et ideo postilla chaldea Ionathei filii vzielis sup dicto textu: & educit lapidē prima riū: refert. Ex ipso lapide procedet messias cuius nomē est æternū, quod conuenit cū euangelista Ioanne dicente: in principio erat uerbum. Ex his clarū ē zorobabelē filiū salatielis processus ex intemerata uirginē Maria. hic autē ē ille Zorobabel de quo scribit lucas ī euangilio: non autē de quo mattheus. cū sint duo zorobabelis filii salatielis. idq; probat zorobabelē matthei natum fuisse duabus generationibus post transmigrationem babylonis: ut ipse ait. Iosias autem ge-

nūit geconiam & fratres eius in transmigrati
 one babylonis. Geconias genuit salatiel: Sala
 tiel autem genuit zorobabel: Zorobabel autē
 de quo scribit Zaccharias & Lucas: natus est
 ante transmigratōnē babylonis: ut extat Agei
 cāpitulo. ii. Factum est uerbu3 domini in ma
 nu Agei prophete dicens: loquere ad zoroba
 bel filium Salatiel ducem iuda & ad Iesum fi
 lium lossedech sacerdotem māgnum & ad reli
 quos populi dicens. Quis in uobis est dereli
 ctus qui uidit in domo istā in gloria sua pri
 ma & quid uos uidet ut nunc. Quoniam au
 tez dicit quis ex uobis uidit domu3 ī suo pri
 mo ædificio: uidetur zorobabelem uidisse na
 tumq; fuisse ante transmigrationem. Preterea
 prophetia ipsius zorobabelis fuit in ipsa trās
 migratione babylonis. Consequens est Zoro
 babelem Lucæ & Zacchariæ: non esse eundez
 Mathei. Ideo reperies in genealogia quam scri
 bit Mattheus ex Zorobabele usq; ad Joseph
 esse undecim generationes non plures. In illa
 uero generatione quam scribit Lucas ex Heli
 usq; ad zorobabelem esse plures generationes
 propter maius temporis curriculum: quod
 fuit in euangelio Lucæ plusquam Matthei.

maria

*nomiⁿ xpniⁿ
nomiⁿ vulgari*

Ex quibus omib⁹ plane colligit gloriosam
uirginem Mariam fuisse ex domo regia & tri-
bu iudæ: uenisseq; p genealogia³ lucæ ut ipse
magister Alexander asseruit. Si aut mihi obii-
ciatur: cur sanctus ioachim in ipsa genealogia
minime nuncupet. dico heli esse ioachim qui
duplici noīe appellabat ut pat& p dictū eliā
in presenti responsione. & p haccanā in secūda
epistola Euanḡlista. n. propriū nomē accepit
inquiēs: qui fuit heli. Sacri uero theologi no-
men uulgare sancti ioachim acceperūt. hoc est
qd sentio de generatōe uirginis marie: subiici-
ens semp me sacroꝝ theologoꝝ opinioni.

Petitio quarta

*תְּרוּמָה שְׁנִית
וְאֶתְבָּשָׂר
עַל מִזְבֵּחַ*

Item petiit Antoninus ab eodez Rabbeno
ut ei notitiā facer& de uirga qua Moises mira-
cula faciebat. Ex q̄ arboř fuerat excisa: & unde
cam nactus fuerat.

Responsum

Respondit rabbenus: q̄ me rogas de uirga
moili tibi noticiā dari: dicā tibi quod de hoc

18

reperi scriptum a rabbi Simeone filio iohai in
mecharhazodoth ita inquiete. Virga illa qua
moyses & aaron miracula faciebat in terra ægy-
pti & postea in deserto floruit gemmasque ædi-
dit: ab ea arbore excisa est quæ ostendit deus
moysi in deserto ut aquæ amaræ dulces fierent
& hec arbor excisa est ab arbore uitæ quæ in pa-
radiso sita erat angelorum manibus. quā qdē
miserunt Adæ cum ille misit Seth filium suū
ad paradisum misericordiæ dei imploratum
propter eius peccatum. Dixeruntque angeli Seth
ut plantaret hanc arborē: quæ q̄ primū fructū
faceret misericordiæ dei in eum descenderent:
aperirenturque portæ cœli quæ sunt obseratae.
Hanc autem arborem seu potius ramum accœpit
Seth plantauitque in deserto quæ postea moyses
inuenit & ex ea uirgam suam excidit: atque ideo
uirga dei dicta est. Cum autem uenit israhel ad
marah neque illius aquas (erant enim amaræ) bi-
bere possent: deus ostendit moysi hanc arboreum
ut illas redderet dulces. Et haec est arbor illa in
quam moyses ipse serpente imposuit: ob quā
deus uniuersum orbem saluum facere instituit:
& mittere misericordiæ suā sup Adam cum ue-
niet rex messias. Tunc enim haec arbor fructū

gestabit quibus secūdo efficiens dulces aquæ
amaræ purgabutq; primū peccatuꝝ: oīaq; deli
cta quæ fecerūt facturiꝝ sunt hoīes. quemad
moduꝝ dicit textus zacchariæ cap. xiii. In die
illa erit fons patens domui dauid & habitati
bus hierusalē in ablutionem peccatorꝝ. Postq;
aut te docui hoc archanū cuꝝ contemplaberis
arbore scientiꝝ boni & mali & insup arboreꝝ
uitæ quæ in paradiſo sitæ erant: & serpentem
qui Euam tentaturus accessit intelliges quare
uirga moysi in terram proiecta serpens effecta
est. moxq; per caudaz accepta eleuataq; a terra
uirga rediit & absorpsit oēs uirgas magorum
ægypti qui idem faciebat quod moyses: ut re
fert textus zacchariæ cap. xiii. Et erit i die illa
dicit dñs exercituꝝ: disperdaꝝ noīa idoloꝝ de
terra & non memorabunt ultra. Itē intelliges
cur deus misit serpentes i israhel in deserto. tū
præcepit moysi Idixitq; Numeri cap. xxi. Fac
serpentem æneū & pone eum pro signo: q per
cussus aspicerit eum uiu&. hoc significat: ut
quicunq; morsus fuerit a serpente peccatorum
respiciens ad serpentē in arbore collocatū sem
per uiu&. Et quoniā ex arbore uitæ excisi fue
rant arbor & fructus uitam afferent mundo.

hic tamē arbos abscondeſ in terra oībus mor
talibus ignota. cum autē dominabit in terra
sancta regina Helena omīs iſrahel i angustiis
erit & detrimēto. quippe q ab ea perquiereſ
hæc arbor & nulla apud eos extabit noticia:
neq inueniēt quo ad deus implebit misericor
dia & ex terra prodire faciet. & repietur una cū
his arboribus de quibus dicit Isaias cap. liii.
Et dedit cū impiis sepulturam suā. hoc autem
erit ut notuʒ faciat deus q magna ſint eius mi
racula & mirabilia ſua q fortia.

וְיַעֲשֵׂה יְהוָה כָּל־אֵת
בְּרִית־מִצְרָיִם כְּכֹל
בְּרִית־גְּדוּלָה
בְּשִׁירָה וְאֶת־
בְּשִׁירָה רְחִיבָה

Petitio quinta

Item interrogauit Antoninus eundez Rab
benum eiq dixit: inueni Amos cap. v. dicetez
Odi & proiæci festiuitates ueſtras & nō capiā
odorem cetuū ueſtroruʒ. q ſi obtuleritis mihi
holocaustomata & munera ueſtra nō fuſcipiā
& uota pīnguiū ueſtroṛ non respiciam. Item
Malacchias refert ca. i. q ſt i uobis q claudat
oſtia & nō incēdatiſ altare meū gratuito: nō ē
mihi uolūtas i uobis dicit dñs exercituum. &
munus n̄ fuſcipiā de manu uſa: ab ortu. n. fo
lis uſq ad occasū magnū ē nomē meū in gen

עֲלֹתָךְ בְּשִׁירָה כְּכֹל
לְמִצְרָיִם כְּכֹל
לְגָדוּלָה כְּכֹל
לְשִׁירָה כְּכֹל
לְשִׁירָה רְחִיבָה

tibus: & in omni loco sacrificat & offertur nō
mini meo & oblatio munda. quia magnū est
nomen meū in gentibus dicit dñs exercituum.
Ex his textibus extat deo nō placere sacrificia
q̄ nūc facit israhel. Fac mihi notū quod naz sa
crificiū post hæc israhel facturus est.

Responsum

Dixit ei Rabbenus. q̄ petieris tibi noticiā
dari de sacrificio quod facturus ē israhel post
aduentū messiæ: dícā tibi quod reperi scriptū
a rabbi Simeone filio iohai in libro qui in ue
stigatio secretoꝝ inscribit̄ ubi ait. Cum semel
p̄ficiſcerer ex monte ebal ad móte gherizin ut
peterē gratiā a deo ipſūq̄ adorarē: heliāq̄ inue
ni ſtantē ſupra móte gherezin adorabatq̄ plo
rans. Ego illi pacē dedi: ipſe autēz me respicere
noluit. Quod cū uiderē flere cœpi. moxq̄ uer
tit faciē ad me dixitq̄. Fili iohai nō ē hora cō
ueniens: & abiit. Itęꝝ reuersus ſum ad montez
gherizin ipſumq̄ reperi adorantē laudantēq̄
dñm orbis. Tūc uidi uenientes ſuper montem
gherizin octoginta milia legionū angelorū &
in unaquaq̄ legione erāt octoginta milia acie
rum & in unaquaq̄ acie octoginta milia ange
loḡ: ferebantq̄ corā ſe Abraham. Isaac. iacob.

Moysen & Aaron. Dauid & Salomon & oēs
reges de domo dāuid atq; prophetas & iustos
qui in orbe fuerant. Ipsī autē angeli rogabāt
deum dicentes. Recordare abraham & isaac &
israhel seruorū tuoꝝ quibus iurastī per temet
ipsum. Abraham aut̄ isaac iacob adorabāt dī
cebantq;. Nō nobis dñe nō nobis: sed noī tuo
da gloriaꝝ. Reges uero ex domo dāuid & pro
phete dicebant. Tu enim pater noster & abra
haꝝ nesciuit nos: & israhel ignorauit nos. Tu
dñe pater noster redemptor noster. Tūc uidi
montē ebal trementē & ad eū accendentia nona
ginta milia demonū: qui currentes festinātesq;
dicebant. O mundi dñe recordare q; i hoc mó
te dederis maledictionē ſicēs. Maledictus ho
mo qui facit ſculptile & conflatile ſabbomina
tione dñi. Item dixisti. Maledictus qui non p
man& i sermonibus legis huius nec eas opere
perficit. Tūc exiit uox e cœlo dixitq; Quō mi
ſeret̄ pater filiorū: misertus est dñs timētibus
ſe. Extemplo cū ſūma lāticia & gaudio patres
reges omnesq; pphetæ & iusti induerunt ſe ſa
cerdotis more accesserūtq; ad Heliā: eūq; ſecuꝝ
duxerūt. Helias uero induit ſe tanq; ſummus
pontifex, omnesq; deū laudabāt: Helias auteꝝ

rem sacram faciebat. At ego ignorabam quod
nā ess& hoc sacrificiū. Deinde oēs angeli helia
comitabant̄. reuertentes autē ad locū ubi mo
rabatur: & postea ad patres Reges & iustos.
Postq̄ aūt iecessere uidi heliam hilarem riden
temq; : cui pacē dedi dixiq;. Pax dñi nři sit sup
te: & pax tua dñe sit super me. reddiditq; mihi
pacē dixitq; Pax dñi orbis sit super te & super
uniuersum orbē. Tunc dixi: dic mihi domie
quare cum primū inueni dominationē tuam
plorantem dediq; tibi pacez: non respexisti &
abiisti: nunc aūt uideo te dñe ridentē & hilare
illi uero angeli & animæ patrū & iustorū cur
in monte gherezin morabant̄ & demones in
monte ebal. Respondit: fili iohai ter in ebdo
mada conueniūt omnes animæ patrū Regum
& iustorū secum ferentes omnes angelos q; ser
uiunt eis assistuntq; : rogantes ipsum ut filiu; q;
sanctum suum mittat & redimat omēz israhel
feratq; ad terram sanctam: idcirco eū orāt dicē
tes. Recordare abraham isaac & israhel seruorum
tuorum. Diaboli autem ueniunt ut illis obſi
stant & aduersentur. Ideo angeli monti gher
ezin insidebunt: quoniam in eo date sunt be
nedictiones. Diaboli uero in monte ebal ma

rabantur: quia in eo dedit deus maledictōnes
israhel. ipsiq; assidue in memoriam reuocabant
omnia delicta & peccata quæ fecit ipse israhel
in hoc mundo. utpote qui adorauerūt idola:
ideoq; dicebant. Maledictus homo qui facit
sculptile & reliqua. & maledictus homo q; nō
permanet. Et quia cum primum mihi obuius
fuisti non erat placatus deus: & diaboli efficie-
bant quominus Messias uenir&. idcirco flebā
atq; non respexi. Nunc autem quia uenerunt
patres ad filium sanctu; dei: ipsumq; rogaue-
rūt ut ipsem et una cū eis patrem rogaret ut eū
mittat ad redimendū illos. Quod factum est.
Deusq; preces eoru; exaudiuit: neq; respexit
ad demonū uerba. prodiitq; uerbū ab ipso ex
hac hora ad ducentesimū annū deū missurū fi-
lium sanctū suū regē ut redimat uniuersū ter-
rarum orbem. Idcirco uox quæ e cœlo prodiit
intonabat: Quomodo misererēt dñs pater filio-
rū: misertus est dñs sup timētibus eū: q; q; isra-
hel salutē nō merear. Ideoq; latus erā & ride-
bā. Tūc dixi: illud sacrū quod faciebatis corā
deo quod nam erat. Respondit: hoc est sacrificiū
quod postq; ueni& Messias facient sacer-
dotes corā deo. Tūc cessabūt omnia sacra quæ

prius siebant. facient autem sacrificium ex pane & uino. Quod cum primū sacerdotes exercercebunt: omnes angeli cœli audientes illa sacra sancta q̄ uerba prodeuntia ex ore sacerdotum intelligentesq; inuidrebunt mirum modum illis & contremiscerent: iratiq; omnes ad deum uenient dicentes. Omundi domī q̄ magna est laus ista quam dedisti israhel qui peccatis pleni sunt: quod non dedisti nobis qui coram te a peccatis sumus imunes. Deus respondebat illis: dicebatq;. Non est uobis locus inuidiae in israhel quandoquidē uos oratum pro illis accessistis. quoniam aitez illi pccatores sunt & ad peccandum proclives ut illis peccata remittat. Messia misi docuiq; hanc excellentez laudem. uos uero qui peccare nō potestis nō indigetis homini laude. Tūc angeli ab ira discedent & dicēt. Dñe dñs nř q̄ admirabile est nomē tuu in uniuersa terra: qm eleuata ē magnificētia tua sup cœlos. Tūc deus misericordia implebit & vtute ingēti sanctoꝝ vborū q ab ore sacerdotū manabūt. illud & omne sacrificiū quod in una q̄q; ara celebrabit in corpus xp̄i cōuertet. Tūc angeli diuersis instrīs corā deo laudes maxīas edent dicētes. Sanctus sanctus sanctus dñs deus

sabaoth. pleni sunt celi & terra gloria tua. Felices atq[ue] beati sunt sacerdotes q[uod] hoc sacrificium faciet deo suo. atq[ue] ideo oportet eos esse castos & sanctos: ut refert textus leuitici cap. xx. panes dei sui offerent & ideo sancti erunt. Ego autem Neumia filius acchane dico q[uod] si aliquis mortalium posset audire & percipere cantum adeo suauem atq[ue] mellifluum quem angeli concinunt: aia seiungeretur a potestis corporis: & cum illa cantus dulcedine coniuncta interiret.

Postilla.

Ego autem ipse traducens in libro qui inscribitur Mechelta duas auctoritates reperio super textum Numeri cap. xxviii. Precipe filiis israhel & dices ad eos Oblationem meam & panes & incensum odoris suauissimi offerte per tempora sua. hec sunt sacrificia que offerendum debetis Agnum zec. Sed anteque illas auctoritates in mediu[m] afferamus notam faciemus differentiam quae est in dicto textu inter traductionem diui Hieronymi & hebraicam que ita sonat: Precipe filiis israhel & dices ad eos Oblationem ex pane meo & incensum odoris suauissimi respiciens

תְּלַבֵּג בָּנָי
דִּין לְעֵדָה אֲלֹהִים יְמֻחֵם וְ

offerre me per tempora sua: & dices ad eos. Sa
crificia quæ offerre debetis agnus &c. Auctori
tatū uero prima est ista: ait rabbi Iohai. Tem
pore messiæ omnia sacrificia cessabunt: sacrifi
cium autē panis & uini nunque cessabit. Sacrifi
cium uini extat per textū Genesis cap. xxviii
Ligans ad uineaz ciuitatem suā: id est corpus
suum. quia corpus est ciuitas animæ. Itē dicit
textus iudicū cap. ix. Nunquid possum dese
rere uinū meum quod lætificat deū & hoīes.
Et si homines lætificat: deo aut in quo læticiā
affert. In sacrificio quod de ipso fiet. Sacrificiū
autē panis appar& ex textu psalterii. ps. lxxi.
Erit palma manus frumenti in terra in sumis
montiū. Item dicit textus numeri. xxviii. Ob
lationem ex pane meo & incensum odoris sua
uissimi respicietis offerre me in tempora sua:
id est tempore messiæ. & dices ad eos: Sacrifi
cia quæ offerre debetis agnus &c. hoc est sacri
ficiū quod impræsentia facietis. Erit autē
hic panis duarum facierum: de quo scribitur
Genesis capitulo. xxv. Panis facierum coram
me semper. Cur autem dicatur panis facierum
ait rab Iuda. Quia trāsmutabitur ex substanc
ia panis cum sacrificabitur in substantiā cor

excde. 25.

poris messiae qui descendet e cœlis: & ipse id est
 erit sacrificium: Ideo dicit. Respiciens offerre
 me: eritque inuisibilis atque impalpabilis. Cuius
 rei fides facit sedes Heliæ. & magistri asserunt
 ideo dictum patrem facierum: quia in ipso sa-
 crificio erunt duæ substantiæ diuinitas & hu-
 manitas. Id declarauit rab Cahana: dicens. Ia-
 cob ait Genesis capitulo quadragesimo nono
 Ligans ad uineam ciuitatem suam: & ad ui-
 tem o fili mi asinam suam: lauabit in uino sto-
 lam suam: & in sanguine uxæ pallium suum
 Rubiores sunt oculi eius uino: & dentes eius
 lacte candidiores. Quæ uerba uidelicet: ligas
 ad uineam ciuitatem suam: ostendunt quod
 in sacrificio quod fiet ex uino non solus trans-
 mutabitur in substantiam sanguinis Messiae
 sed etiam mutabitur in substantiam corporis
 eius. Verba autem illa: Et ad uitem o fili mi
 asinam suam: significant quod diuinitas &
 dei filius unietur asinæ: id est materiæ suæ.
 quoniam asinus hebraice chamor materialis
 interpretatur. Præterea quemadmodum asi-
 nus fert onera & uestes viatorum: ita rex Mes-
 sias delicta totius orbis super se portabit:
 ait Isaías capitulo quinquagesimo tercio.

¶ dñs posuit in eo iniqūitatē oīum nostrum
Illa autē uerba Lauabit in uino stolam suā: &
in sanguīne ue pallium suū: est eadem sūia di
uersis uerbis: qm̄ stola idest uestimentū dicit
materiam quemadmodum ait Iob cap. x. Pel
le & carne uestisti me. & in sanguīne ue palliū
suum idest diuinitatē: quia sicut uestimētum
hoīem circumdat: ita deus totum circuit orbē
Rubriores sunt oculi eius uino & dentes eius
lacte cādidiōres: hoc est in sacrissilio quod fiet
ex pane non obstante q̄ album sit ueluti lac:
mutabis ex substantia panis in substantiam
corporis Messie: eritq; in ipso sacrificio substā
tia sanguinis Messie & rubrū ut uinum. Erūt
item in sacrificio uini sanguis & caro Messie:
& eadem erunt in pane qm̄ Messie corpus nō
potest diuīdi: idq; ratio postulat Nam si caro
& sanguis diuīsa essent distinguerent ab inui
cem: Corpus autē messie non pōt diuīdi ut ait
textus Exodi cap. xxii. Nec substātiā illius
confringes. Preterea caro sine sanguine & econ
uerso sūt res mortue: Corpus autē messie post
resurrectionē qm̄ erit glorificatū semper uiuet
& hoc est illud Dauidis: Rex israhel semp ui
vit. Oculi autē & dentes ideo nominantur in

רְשָׁאָמָּה כִּי־עַמְּךָ אֵין רְפָאָה יְהוָה
עַל־כָּל־כָּלָבָד כִּי־עַמְּךָ גָּדוֹלָה
גָּדוֹלָה אֲזֶן וְעַמְּךָ מְלָאָמָר
אֲזֶן מְלָאָמָר וְעַמְּךָ לְבָבָךְ יְהוָה
לְבָבָךְ יְהוָה כִּי־עַמְּךָ לְבָבָךְ

textu ut uenustior fiat oratio & sensus occultetur. Secunda auctoritas in eodem textu sic ait
 Dicit rabbi phenes filius iahir: tempore messie
 oīa sacrificia cessabunt: & sacrificium panis & ui-
 ni nunq̄ cessabit ut ait textus Gen. xiii. Et ue-
 ro melchisedech rex salem excepit panem & ui-
 num: Melchisedech id est rex messias & dicit
 melchi rex quia est rex totius orbis. Sedeck id
 est iustus. quoniam mittet iusticiā suā & gra-
 tiam sup uniuersum orbem: ut ait textus psal-
 miste psalmo. lxxxvii. Veritas de terra orta est
 & iusticia de celo prospexit. Rex Salem id est
 hierusalem superni Excepit panē & uinū: hoc
 est separauit a cessatione sacrificiorū sacrificium pa-
 nis & uini ut ait textus psalmiste psalmo .cx.
 Tu es sacerdos in eternū secundum ordinem
 melchisedech. Hactenus ueba dicte auctorita-
 tis. Notandū aut̄ in prima auct̄e quod ait do-
 ctor: Ligans ad uineā ciuitatem suam: Sanctus
 hieronymus transfert pullū suum qm̄ hiro he-
 braice significat pullū & ciuitatē: Quod uero
 idem doctor ait. Erit planta manus frumenti in
 terra. Idem hieronymus tūstulit firmamentum
 in terra de quo nos in ense afferimus rationem
 Ionathas itidē filius Vzielis ī sua glosa caldea

דָמִיכְתַּבְנִית
 הַלְּבָדִינִית
 גַּם־אֲזֵרְכִּיְהָלֵךְ
 גַּלְעָדִים־כְּלֵי
 גַּעֲמָדִים־רָאוֹם

לְשׁוֹן־לְשׁוֹן
 לְשׁוֹן־לְשׁוֹן

לְשׁוֹן

לְשׁוֹן־לְשׁוֹן
 לְשׁוֹן־לְשׁוֹן

in eundem textū ait. Erit sacrificium frumenti
in terra in uertice montiū populi. Vertex autē
montiū populi sunt sacerdotes qui sunt mon-
tes populi. Præterea in mideas coheleth: id est
in glossa ecclesiastici sup textū Ecclesiastici pri-
mo: Qui fuit & etiaž erit: ait rabbi Barachias.
Quēadmoduž fuit redemptor primus: ita erit
redemptor ultimus. Redemptor eniž primus
dedit eis manna: ut ait textus Exodi cap. xvi.
Dixit aut̄ dñs ad moysen. 'Ecce ego pluam uo-
bis panes de cœlo: ita redemptor ultimus erit
planta manus frumenti in terra. Quem aut̄ id
doctor appellat panež faciež: diuus Hierony-
mus uocat panem propositōis: & itidē diuus
Paulus in suis epistolis. Optima utriq; ratiōe
quoniā ponebant hūc panē die sabbati in ue-
speris supra mensā tabernaculi ante sancta san-
ctorum. erantq; duodecim panes: ipsosq; duo
bus ordinibus proponebant sex pro quoq; ū
ordine. & illic octo diebus detinebant. Sequē-
ti uero sabbato in uesperis tollebantur: & alii
sex denuo proponebantur. ut sonat textus Le-
uitici. xxiiii. Accipies quoq; simulā & coques
ex ea duodecim panes qui singuli habebunt
duas decimas. quorum senos altrinsecos super

mensam purissimam coram domino statues: &
 pones super eos thus lucidissimum. ut sit pa-
 nis in monumentum oblatoris domini per sin-
 gula sabbata. mutabatur coram domino suscæ-
 ptis a filiis israhel foedere sempiterno. eruntq;
 Aaron & filiorum eius ut comedant eos in lo-
 co sancto: quia sanctum sanctorum est de sacrifici-
 ciis domini iure perpetuo. Hoc autem totū fi-
 gura est hostiæ consecratæ. Nam q; i unoquoq;
 ordine sex panes propositi erāt: ostendit unā
 quanc; hostiam sex uicibus p manus sacerdo-
 tis trâsire debere. Et primo anteq; missa icipiat
 recognoscere debeat an hostia immaculata sit.
 Secundo cum eam offert. Tercio cu; consecrat
 & eleuat. Quarto cum signat anteq; dicat: Præ
 cœptis salutaribus moniti & diuina instituti-
 one formati &c. Quinto cum facit particulas.
 Sexto cum eam sumit. Quod uero erant duo
 decim panes numero duodecim tribuum &
 duodecim parochiaru; israhel: significat unū
 quenq; sacerdotez habere debere assidue apud
 se totidem hostias quot sunt parochiæ in op-
 pido suo. ea quidē rōne: ut si euenerit & q; defice-
 rent hostiæ in ecclesiis aliaq; parochiaq; iueni-
 ant ī ipso tot hostiæ ut sacrificiū nō cesset. Et

q̄ panes in duobus ordinibus propositi erant
significat sacerdotē non debere in una tñ pixi
de hostias retinere sed in duabus: quia siquid
macule accideret in una altera mūda remaneat
Quod aut̄ panis ille in mensa ponebatur ante
sancta sanctoꝝ & archam fœderis que sunt lo
ca sanctissima: figurat sacerdotes tenere debere
hostiā in summa ueneratiōe & sanctitate. Quod
uero ait rab iuda corpus messie futuꝝ in ipso
sacrificio inuisibile atq; inpalpabile idq; sedeꝝ
helie testimoniū faceſ: quia doctores hebrei re
ferunt deū dedisse hanc prerogatiuam helie ne
posset aliqua circūcisio fieri in qua ipse non in
terueniret ut nos in dicto enſe p̄bamus. Et id
circo doctores cōstituerūt ut cum circūcisio fa
ciēda est due sedes ornatissime collocenſ. Vna
in qua sedeat qui tenet infantē. Altera remane
at uacua in qua nemo sedere possit: quia in ea
sessurus est helias. Quod si obiicias iudeo id
uerum non esse: cum nō uideas illum necq; pal
pes: Respondet heliam illic esse inuisibilē atq;
inpalpabilē idq; sacramento quoddā nō locali
ter fieri. Illud aut̄ q̄ rab Cahana affert ad p̄bā
dum panē transmutari in substantiā carnis &
sanguinis messie per textum. Rubriores sunt

oculī eius uino ait rubrū hebraice dici achlili
quod est equiuocū & rubrū sonat & pulchru.
Quod aut̄ dicit corpus messie nō posse diuidi
idq; probat p textū. Nec substantiam illius cō
fringes illud est ppter ea q; substantia hebraice
dicitur hecem estq; equiuocū qd significat sub
stantiam & os. Diuus uero hieronymus dixit
os: referens illud ad agnū pascalē cuius nullū
os frangendū erat. Iste aut̄ doctor accepit figu
rate pro corpe xp̄i ideo dixit substantiam. Qd
aut̄ dicit corpus messie post resurrectionē glo
rificatū fore semp uiuū: ideo est quia doctores
hebrei aiunt unū ex noībus messie esse Dauid
idq; probant per textum hieremie cap. xxx. Et
seruiēt dño suo & Dauid regi quem eis suscita
bo. Et quia dicit suscitabo tēpore futuro & nō
preterito: aiunt unū ex noībus messie futuru
Dauid. & Ionathas filius Vzielis in glossa cal
dea dicit: Et seruient dño deo suo & messie Da
uid regi eoꝝ. Et ideo ipse doctor dicit: hoc est
archanū Dauid rex israhel semper uiuit. Qd
uero rabbi phenes in secunda aucte ad probā
dum sacrificium panis & uini nunq; cessaturū
affert textum dicētem. Et melchisedech rex salē
excepit panem & uinum: Dico diuū Hierony

mū dixisse proferens quod significat foras uel
procul tulit panē & recte quidem: Sed doctor
īp̄e declarat panem & uinū illud excepisse & se
gregasse a generibus aliorū sacrificiorū q̄ cessatu
ta erant.

Petitio sexta.

Item petiit Antoninus ab īpo rabbeno ut il
li notū faceret cur israhel uocatus fuerit popu
lus dei peculiaris.

Responsum.

Respondit rabbenus quod petiisti cur isra
hel uocatus fuerit populus dei peculiaris dicā
tibi quod reperi scriptū a rabbi Simeone filio
Sohai in libro mechar azodoth ita inquiente.
Cepit rab esaia sermonez & dixit ueh tibi mo
ab perdidisti popule chamos dedi filios eius ī
libertatē & filias ī captiuitatez ue illis ue illis
Israhel qui uocati sunt p̄es totius orbis & hu
mani generis & insup̄ populus dei peculiaris
Nam ante mundi creatiōem prospexerat deus
dixeratq; adam peccatum: eiusq; mandatum
trāgressorum:& ob id totum oībem condem

naturū: atq; ideo deus dicebat se mundū nolle
 creare. Verbum aut̄ eius instabat esse creandū.
 Vīdens aut̄ deus ex israhel excidēdam esse pe-
 tram sine manibus & hec est petra primaria ex
 q̄ messias futurus est qui extēdet misericordias
 suas super totu; orbē & ob id uocatus est isra-
 hel pater totius orbis & populus peculiaris.
 huius autem petre dilectione & messie filii Da-
 uid regis eoꝝ creauit deus hunc orbem: ob qđ
 quidē archanum ait hieremias cap. xxxiii. Ni
 si pactū meū diem ac noctem leges cœlo & ter-
 re non posui. his auditis cepit flere Rab oseya
 dixitq; ue illis: ue illis: ue illis impiis: ini quis
 homicidiis israhel: quorū amore ut peccatū il-
 lis dimittat deus mittet filiū sanctū suū & car-
 ne hūana se induet. Ve illis quia propter eorū
 prauas operationes erūt rebelles huic messie &
 respiciēt dicta quibus imperabit ut mundificē-
 tur aq; mūdificattōis ad purganda eoꝝ peccata
 ipsi aut̄ nō incidēt in uiis gratis deo: nec faciēt
 uolūtatē eius atq; ingēti iracūdia perciti eū oc-
 cidēt tunc aīa eius delcēdet ad inferos in qbus
 triduo deget: ut illinc educat oēs aīas patrū iu-
 storumq;. hoc aut̄ est quod refert textus Gen.
 cap. xlvi. Eego ascendam tecum in ægyptum

& ego inde adducā te reuertētem : & hoc faciet
deus ut eos in paradisum deducat sicutq; lāti i
gloria dei ut ait textus Osee capit. vi. Viuifi
cabit nos post duos dies : in die tertia suscita
bit nos & uiuemus in conspectu eius post tri
duum uero spiritus & anima messiæ reuerteſ
ad corpus suum & exhibet ex illo lapide i quo
erat sepultus ut dicit textus Exodi cap. xxxiiii.
Ecce inquit est locus apud me & stabis supra
petram: cumq; transibit gloria mea ponā te in
foramine petræ: Versabitur autē cū iustis qui
audiēt præcepta eius. xl. diebus in figuram il
lorum. xl. diebus quibus fuit in deserto ad affli
gendum aīam suam anteq; eum occiderint. his
peractis ascendit in celum sedebitq; in dexterā
dei ut cecinit psalmista. psalmo. cix. Dixit dñs
dño meo sede a dextris meis. Post uero dies de
cem ad perfectionē. l. dierum mittet sp̄iritū san
ctum e cœlis super iustos ut confirmenſ in fi
de sua moxq; illis precipiet eant doceantq; oēs
hoīes legem eius quemadmoduʒ refert textus
Ezechielis cap. xxxvii. Et sp̄iritū meum ponā
in medio uestri & faciam ut in preceptis meis
ambuletis & iudicia mea custodiatis & opere
mini. hi autē. l. dies sunt in figura illorum. l.

dierum quibus israhel agnum pascalē occidit
& exiit de terra ægypti in quibus deus misit spi-
ritum sanctū super eos: deditq; eis legē sanctā
ut essent firmi in fide sua: ut ait textus Exodi
cap. xix. Iam nūc ueniam ad te in caligine nu-
bis ut audiat me populus loquenter ad te: &
credat tibi ī perpetuū. Ex israhel qui nō credi-
derint his uerbis: deus ita percitus effundet eā
super eos: iurabitq; in sanctitate sua eos nō ha-
bituros salutē nec in paradiſo cum illo mansu-
ros ut ait textus psalmiste psalmo: xciiii. Qua-
draginta annis offensus fui generationi illi: &
dixi semper hī errant corde: & isti non cognō-
uerunt uias meas ut iuraui ī ira mea si introi-
bunt in requiā meam. Item ī hoc orbe disiū-
gentur a deo amittentq; suum imperium. & di-
spersi per uniuersum subiugabuntur: impera-
buntq; illis serui seruorum neq; uocabunt am-
plius patres totius orbis. nec populus peculi-
aris: sed populus quē eorum deus odio habu-
it: eosq; expulit a se cum furore. Item non asse-
quētur gratiam cum iustis resuscitādi in mun-
do futuro propter quos inquit psalmista psal-
mo primo Ideo non resurgēt impii in iudicio
neq; peccatores in consilio iustorum. Alii aut̄

populi & generationes quæ idoium coluerunt
secq; flexerunt chamos eorum deo non perditum
ibunt eo modo quo iste qui non credit in eos
quicquidem si qui idola coluerunt: cù ueniet messias
as conuertent se ad eius obsequia & pcepta &
filii hoc est eorum potentie que proueniunt ex in-
tellectu & angelo bono auidæ sunt & cupidæ
bonorum actionū ut placeant deo. has autē poten-
tias liberas statuent: nec diabolo subiicit. Fi-
lie autē id est potentie corporee que ex angelo
malo prouenient: suntq; auide uoluptatū cor-
poraliū: eas in captiuitatē redigent ut angelo
bono subiecte sint ideoq; hac prerogativa gau-
debūt ut uocent populus dei: ipsumq; lauda-
bunt: ut refert isaías cap. xlivi. populū istū for-
maui mihi laudē meaz narrabit. Ex israhel ue-
ro qui audient precepta eius nanciscent glori-
am orbis futuram ppter qđ dicit textus isaie
cap. lx. Populus autē tuus id est oēs iusti in per-
petuu3 hereditabūt terrā. Germen plantatiōis
mee: opus manus mee ad glorificandū. Hacte-
nus vba doctoris: Ego autē Neumia qđ cōspe-
xi hunc doctorē sub obscure locutū: aliquam
partē suoꝝ uerboꝝ declarare curauī. Notabis
ergo qđ dicit israhel uocatum fuisse populū pe-

cularem: esse ob quādam illi insitam proprie
tatem nobis ignotā. Est autē ut idem doctor re
fert: quia ex eo excidetur petra sine manibus
q̄ est petra primaria & mater regis messie: hoc
aduerte diligēter & intellige. Item refert pro
pter hoc archanum ut ait textus nisi pactum
meū diem & noctem leges celo & terre non po
sui. Item notabis q̄ cū scieris nomen petre hu
iusce eiusq; filii ratione arithmeticā: inuenies
ascendere ad numeruʒ berith uidelicet pactū.
Tuncq; intelliges archanū hmōi Nisi pactuʒ
meum diem & noctem. Item intelliges archa
num textus Deuteronomii capitulo. xxxi. Ec
ce dormies cum patribus tuis & populus iste
consurgens fornicabitur post deos alienos in
terra ad quam ingredietur ut habitat in ea Ibi
derelinquent me & irritū facient foedus quod
pepigi cū eo. Huiusq; uerba rabbi Neumie.

EGO VERO PAVLVS traductor uidēs
uerba ipsius Neumiæ primi doctoris esse ob
scura: institui illa extendere & enodare. Dico
autem illum doctorem ideo sensisse israhel di
ctum populū peculiarē ob quandā eius p̄prie
tatē nobis incognitā. idq; p̄pterea est q̄ unū

quodq; agens in aliud agit uno ex tribus modis. Aut enī hoc agens operatur quātitate uel qualitate uel qđam pprietate in eo sita. Id autē quod opatur quantitate est exemple ḡra tanq; cibus quē si supra modum quispiā capiat incidet i stomachi dolorē. Si autē debito cibo fraudetur: in ethicam. Quod uero operat' qualitate est ignis qui calefacit & nix quæ frigefacit: qui alter⁹ est calidum caliditate: alterū frigidū frigiditate: que sunt qualitates. Id autē quod operatur proprietate est tanq; magnes quæ trahit ad se ferrum: & lapillus quē uulgo turchinam uocant: quā si gestauerit quispiā: deq; loco sublimi forte deciderit: si frangēda sunt membra frangit' lapillus & gestans remanet illesus. Vel tanq; amethystus qui dum gestatur prohibet ebrietatem: & sic deinceps multe proprietates que in lapillis & gemmis reperiuntur: que si quis interroget cur eam faciat operationē eoꝝ proprietatē esse respōdebimus. Cuius rei ratio est nobis cognita. Huic simili diuisiōe doctores hebrei precepta legis diuidūt in tres partes dicentes: Aliqua esse præcepta quæ si nunquam deus præcepisset nec unq; litteris mandata fuissent: intellectus cogit ad faciēdū ut sunt hono

rare parentes non occidere non furari & cetera
hōmōi: hec aut̄ similia sūt rebus op̄antibus q̄li-
tate. Sunt item alia pr̄cepta que si scripta nō
fuissent: intellectus non cogit ad faciendū: Ve-
runt̄ postq̄ scripta sunt intellectus facere com-
pellit: quippe q̄ ratio dictat esse facienda: hæc
aut̄ sunt celebrare pasca & ceteras festiuitates:
Sabbatuꝝ custodire suntq; ista similia rei que
quantitate operatur. Nam nos anteq̄ ratiōem
sciamus uidentes cibū dare homini nutrīmen-
tum & uires: possumus dicere ex multo cibo
multū nutrimenti & uiriū prouenī. Verunt̄
quia uidemus ex superfluo cibo nocumētum
afferrī: intellectus imperat nō ultra modū capi
Sūt & alia p̄cepta quæ anteq̄ scripta essent nec
postea intellectus non imperat faciēda quippe
q̄ nulla ratio in eis inuenitur: ut sunt non in-
dui lino lanaq; consutis & cōficerere uaccam ru-
brā cuius cinis hoīem mundū reddebat imun-
dum & ecōuerso & his similia. hec aut̄ p̄cepta
lex appellabat fora & consuetudines: aiuntq;
doctores ita nuncupari: qm̄ ignorat̄ ratio: &
uoluntate regia constant atq; subsistunt: Ego
tñ & si doctores dicūt nullā rōnem esse: nobis
incognitā esse contendō. que notissima est deo-

qui constituit uiditq; illa iustū esse obseruari.
Eadem uero ratio est in proprietatibus lapillo-
rum. quæ si nos lateant: compertæ sunt tamē
deo qui mundum plasmauit & unicuīq; uim
suam indidit. ipseq; call& cur magnes ferrum
trahat. & sic de reliquis. Ideo psalmista cecinit
ps. lxxx. Quia præceptuʒ in israhel & iudiciū
deo iacob. Selsus est: præcepta quæ sūt israhel
b id est quæ non constant ratione sed uoluntate
dei: deo qui præcepit est iudiciuʒ & ueluti res
quā intellectus imperat ut iudicia. De his enī
tribus operatōnum generibus dixit deus isra-
hel Deuteronomii cap. vii. Te elegit dñs deus
tuus ut sis ei populus peculiaris de cūctis po-
pulis qui sunt super terram. non quia cūctas
gēres numero uincebatis uobis uinc̄tas est do-
minus & elegit uos cum omnibus sitis popu-
lis pauciores. Sensus est: Vereq; deus elegerit
uos populuʒ suū est propter quandā proprie-
tateʒ quæ in uobis inuenit. q; si dicere uolue-
ritis ppter numerū: falsum erit. cū dicat: non
quia cunctas gēres numero uincebatis. Sed si
contendere uolueritis ob qualitatē uestrarum
operationū sanctarū: itidē falsum erit. naz deu-
teronomii ca. ix. ait: Necq; enī ppter iusticias

tuas & æquitatez cordis tui ingredieris ut pos
 sideas terras eoru. Ergo nō erit ob aliam causā
 nisi ob pprietatem illis insitam: ut diximus.
 Illa autē est intemerata uirgo Maria ex eis na
 scitura: quemadmodum idem doctor asseruit
 Quod autem ille refert: Cum scieris nomē pe
 træ huius & nomē regis Messie: inuenies rōne
 arithmeticā ascendere ad numerū berith. tūc
 intelliges archanū illud: nisi pactum meū diē
 ac noctem leges cœlo & terræ non posui. Asse
 ro hāc petram esse matrem Messiæ: quēadmo
 dum & ipse Neumia testatur. & hæc est petra
 primaria ex qua rex Messias prodiit. Eius autē
 nomen est Maria: & nomen regis messiæ quo
 nuncupant eū gētes quæ fidem suā sectati sūt
 est Iesus. ut declarauit idez doctor in tercia pe
 titiōe. Et ideo rabbi Neumia obscure locutus
 nō declarauit uerba quæ iaz in tercia petitōne
 enodauerat: ut diximus. Idcirco iuenies iesum
 & mariā rōne arithmeticā ascēdere ad nūerū
 berith: id est pactū. hoc quidē modo Iesus &
 maria scđm hebreos cōficiūt nūerū sexcentū &
 duodeci. & berith id ē pactū nūerus ē sexcentū
 duodeci eodē modo. huius autē numeri métio
 est nō uulgaris apud Cabbalā. q̄ quotiēscūq;

102

612

frat^m Sain

Hmōi numeros nancisci pōt plurimi facit iisq;
adhibet fidem non mediocriē: ob quod textus
hieremie ita interpretatur nisi pactum meū id
est nisi amore mei Iesu atq; Mariæ diem & no-
| etem leges celo & terre non posui: hoc est non
creassem mūdum: Cuius rei ratio est ob pecca-
tum adæ: hoc aut̄ est quia finis cur deus mun-
dum creauit est homo. finis uero hoīs est salus
& paradiſus. Peccatū Adæ totū orbem cōdem-
nauit: ideo deus dicebat mūdum nolle creare:
Verbū aut̄ dei hoc est filius eius semper crean-
dum esse contēdebat: quippe q̄ accepta huma-
na carne ignosceret illi delictum: ideoq; amore
Iesu & Marie deus mundū creauit. Quod aut̄
idē doctor dicit etiam intelliges a chānū & po-
pulus iste cōsurgens fornicabit̄ post deos alie-
nos in terra. Dico in hoc textu maximū esse ar-
chanum quod deus ad moysen inquit. Ecce tu
dormies cum patribus tuis sensus est. postq; a-
uita discedes hic populus consurget & fornicab-
it̄ id est errabit. Error aut̄ eoꝝ erit quia dicēt
Iesum & Mariā esse idolatrias & deos alienos i-
terra: & in hoc errabunt: meq; derelinquēt̄: fa-
ciētq; irritum pactū meum. Ideo reperies deos
alienos in terra: in hebraico dici elo henechar

612

C. 5

ha ares quæ ratōne arithmeticā ascendunt ad
 numerū Iesu & Mariæ: qui est sexcentū & duo
 decim. & fœdus quod hebraice dicit berith:
 ut diximus ratione arithmeticā ascēdit ad nu
 merum iesu & mariæ. & sensus erit textus: hīc
 populus cōsurget & errabit: dicetq; iesū & ma
 riā esse idolatrias: id est elohe nechar ha ares
 id est deos alienos in terra. & in hoc irritū fa
 ciēt meū berith: id est fœdus: hoc est meū iesū
 & mariā. & ideo irasceretur furor meus cōtra eum
 in die illa & derelinquam eū & abscondā faciē
 meā ab eo & erit in deuorationē. q̄a uero deus
 retribuit homini scđm mensurā peccati sui: &
 ppter hoc incontinēti in canticis moysi Deu
 teronomii cap. xxxii. ait: Ipsí me puocauerūt
in eo qui nō erat deus & irritauerūt in uanita
 tibus suis & mendaciis & abominationibus
 quas de me dec̄q; mea maria referebant. Idcirco
 ulciscar eos eadē mensura. ipsi enī dicūt me nō
 esse deū: & ego efficiā eū non esse populū meū
 eousq; ut in gente stulta prouocem illos: hoc
 est: uocabit gens stulta sine fide sine ueritate:
 & quæ prodidit id est negauit suū deū. ppter
 quos dixit Hieremias cap. v. Auferte propagi
 nes eius quia nō sunt dñi: prævaricatione enī

præuaricata est ī me domus israhel & domus
iuda: ait dñs. negauerūt dñm & dixerunt non
est ipse.

Petitio septima

Item quesivit Antoninus ab eodē rabbeno
quid sibi uult textus psalmistæ. ps. lxxiiii.
Vineam de ægypto transtulisti.

Responsum

Respondit: hic est Rex messias. Dixit ei: er
go rex messias in ægypto nasciturus est. In be
thleem quidem ut refert Micheas cap. v. Et tu
bethleem effrata paruulus es in milibus iuda
ex te mihi egredietur qui sit dominator israhel
Fateor quidē regem Messiā in bethleem nasci
turū: sed dicit uineam de ægypto transtulisti
quia cū natus erit messias: Herodes qui regna
bit in hierusalē quæreret eū ad necem. reuelatōe
aut̄ diuina in ægyptum fugere cogent. ubi ali
quandiu consideret & postea in hierusalē reuer
tetur iussu dei. & ideo dicit textus: Vineam de
ægypto transtulisti. Propter matrem uero suā
ait: Et abbacum quam plantauit dextera tua.
Dixit ei Antoninus: Cur mater dei abbaco as
similatur: curue dicit eam esse plantatam a de
xtera dei? Respondit: similis facta est abbaco

mater dei. quandoquidez sicut illud est arma
 riū quod príncipes conficiút ad collocāda ua
 scula auri atq; argenti ut omnibus gloriā suā
 & opes ostentēt: ita mater regis Messiæ erit ar
 marium quod deus construxit ut in eo sedeat
 ipse Messias ad ostendendam gloriam maiesta
 tis suæ cunctis mortalibus. Id autēq; ait plan
 tam esse a dextera dei: ostendit primam esse
 creaturam dei in genere humano ut ait textus
 Micheæ capitulo. v. Et egressus eius ab æterni
 tate & a diebus sæculi. Aut egressus numero
 multitudinis: quia sunt duo egressus. Vnus
 diuinitatis quæ ē æterna: ideoq; dicit ab æter
 nitate. Alter humanitatis quæ in suæ matris
 substâlia extat: quia creata est ab hora creatio
 nis mundi: & ideo dicit a diebus sæculi.

Petitio octaua

Item petiit Antoninus ab eodē Rabbeno
 eiq; dixit. Quoniā dixisti mihi ab eo die quo
 uaticinatū est ecce uirgo concipi&: usq; ad diē
 passionis regis Messiæ transibunt sexcentum
 anni: Ego uero calculo facto idem nō reperio
 quæso fac mihi notum quonam pacto sexcen
 tum anni dicantur.

Responsum

R^aspondit rabbenus. Vaticiniū hoc: Ecce
uirgo concipi&: dictū est anno quarto regni
Acham. hic autē regnauit annos. xvi. Ergo post
illud uaticinium regnauit acham. xii. annos.
postea Ezechias regnauit annos. xxviiii. Ma-
nasses. lv. Amon eius filius mēsibus duobus.
Iosias xxxi. Ioacham mēsibus tribus Ioachim
xi. loachim mensibus tribus. Zedechias. xi. in
sūma suā. cl. anni minus quattuor mensibus
quoq^{ue} nullā habet rationē. Postea captiuitas
babylonīæ durauit. lxx. annis & quadringētis
uiginti annis de quib^{us} transiuerūt in terrā
sanctā quibus durauit templū secūdū usq^{ue} ad
destructionē sunt nūero sexcentū &. xl. dēptis
ex his. xl. annis quibus deus progabit destru-
ctionē post passionē suā ut uideat an ad eū cō-
uertant̄: restant anni sexcēti. Dixit & Antoni-
nus: ergo Amon duobus mensibus regnauit.
Vere duobus regnauit ut extat Regū quarto
cap. xi. Duobus quoq^{ue} regnauit annis i hieru-
salē. Respōdit ei rabbenus: Duobus mēsibus
regnauit nō amplius. nam q^{uod} textus dicit duo
bus annis Scribæ emendarunt. qm Manasses
pater eius cū erat senex egrotabat i lecto iacēs
nec quicq^{ue} agere potuit p annū & decē menses

anteq̄ diem extremū clausisset: & Amon filius
 eius regnū tenebat noīe suo. Idcirco scribæ eū
 hoc munere donauerūt: eūq; annū & decē mē
 ses quibus regnauit addiderūt duobus mensi
 bus quibus regnauit post patrē. scripseruntq;
 duos annos eiq; uoluerūt ad numerare annum
 illū & decē mēses patris cū adhuc uiuer&. sub
 didit Antoninus: Cur deus accepit nūc quā
 dragenariū & nō aliū ad progādū tempus de
 structōnis hierusalē post suā passionē? Respō
 dit rabbenus: Accepit deus numerū quadrage
 nariū rōne illoꝝ q̄a quaginta dierꝝ quibus fa
 cetus homo in peccato originali i utero matris
 morat ad mēbroꝝ compositionē. Et quia rex
 Messias uēturus est ad relaxandū hoc delictū
 inferendūq; aīas paradiſo: ideo. xl. annos expe
 ctabit: uno die p quolibet anno. quēadmodū
 exploratissimū exploratores quos misit israel
 ad inquirendā terrā pmissionis ad ueritatē in
 dagandā. de quo deus dixit eis: Et qa. xl. dies
 in itinere morati sunt cū cogitatōne maledicē
 di terræ sanctæ: asserētes quicqd deus dixerat
 esse falsū: ideoq; i eā ingredi nolebāt. Omne id
 figuratum est de israel qui obloquentē de rege
 messia: dicētq; falsas esse pollicitatōnes eius de

pfr. mīlāy

yplorantur

ipsis in paradisum inferedis: & idcirco deus ex
pectabit annos. xl. quemadmodum alios. xl. post
latus est israhel in deserto ne ingredierentur hieru
salem anno uno per quolibet die. Veruntur qui
post illos uenient ingrediuntur hierusalē inferio
rem si non iudurabūt corda ut p̄es eorum: ita &
illi qui sese inficiēt in nece regis messie non in
grediēt hierusalem supernā. his exceptis qui
subsequentur si ad eū se cōuertent expectabūtque
annos. xl.

ABSOLVTE sunt octo petitiōes q̄s Anto
ninus cōsul urbis Rome a rabbeno haccados
percōtatus est: q̄ quidē fili mi nota faciūt max
ima archana & articulos necessarios perfectiōi
atq̄ saluti aīe tue. Eas notabis diligēter atq̄ cu
stodies. Igit̄ haccana fili mi cognosce messiā de
ūm patris tui. illi obsequiuū p̄sta & adora: neq̄
ab eis uiis discedas atq̄ p̄ceptis. hec seruās eris
unus ex eius fidelibus filiis & seruulis & tan
dem regnū eius adipisceris ip̄eq̄ uerus messias
& uerus deus suū sp̄iritū sanctū ad te mittet.

Haccanæ filii Neumiæ ad cognitionē
generatiōis xp̄i Epistola.

Loria sit & honor primo rerū inuēto
ri q̄ in primordio suo opere ueram

uiā inuenit & eius diuinā subiit mente: mitter
ad nos messiā iustū suū ut eius intercessiōe infe
lix homo felicitatē eternam assequeret. Nam
ppter peccatū Adæ qđ ġue admodū erat nul
la alia rōne fieri posse uidebae: & propterea il
li laudes persoluo ꝑ tam grande bñficiū mihi
cōtulerit: ut aduentū electi sui uidere merueri
& qm̄ uidi multos ex israhel qui illi detrahūt
& ī murmurāt quēadmodū asserit pater meus
in epistola secretorū: ne posteritas sequat̄ opī
nionē iniq̄ secte & corde indurate q̄ non credit
aduentū messie iusti nostri decreui scribere epi
stolā breuiusculaꝝ in qua aliqua ex parte noti
ciam faciam eaꝝ reꝝ quas uidi eamq; ueritatis
denuntiationē inscribo.

**ERAT QVEDAM PVELLA IN BETH
LEEM IVDAE nomine Maria filia loachin
heli de genere Zorobabelis filii Salatielis ex
tribu iudæ: & ipse loachin liberis carebat pre
ter hanc puella que quidē formosa erat: iocun
do aspectu: & ītegra pulchritudine. Erat p̄terea
mulier erudita prudēs & sapiēs in oībus disci
plinis timēs deū honesta supremo honestatis
gradu. Postq; aut̄ pater eius ex humanis deces
sit habita rōne sue ætatis pfecta est ī hierusalē**

& scholæ honestæ quæ in templo dei erat sese
mancipauit. Ibi enī morabāt puellæ honestæ
& nobiles israel ut disceret legē & deo optimo
maximo inseruirēt. Mos erat hierusalē ut unā
quāq; puellā quæ in schola degebat: cū pueni
ret ad tépus annorū duodecim educerēt e tem
plo dei & uiro copularēt. & de hoc sacerdotes
benemeriti & præsides scholæ edictū propone
bāt hmōi: Quæcūq; puella duodecimū annū
attigerit: e schola prodeat & nubat. Hæc autē
puella Maria cū ad duodecimū ānū pueniss&
prodire nolebat affirmabatq; nubeñ nolle q̄ppe
q; suā uirginitatem deo uoto cōsecrass&: necq;
quispiā mortaliū poterat illi adherere. Recto
res tamē scholæ eā oīno prodire iubebant. Ve
runtamē astātes qui eā iustissimā atq; optimis
moribus præditā conspiciebant: & uerba eius
recta atq; optima quid facerēt ignorabāt: quo
usq; ieiunare decreuerūt & deū orare illis notū
faceret qua rōne se gerere deberēt erga illam. Et
tandē uox e coelo uenit imperās ut illi unū ex
eius cōsanguineis & ex tribu patris uiꝝ darēt
edicerētq; ut unusquisq; ex consanguineis ad
eos se cōferret cū uirga in manu: & hæ omnes
uirgæ sacerdoti magno darentur qui eas repo

neret i arca foederis uesperi: & mane cuius uir
 ga floruiss& huc deus eliger&. atq; ita factum
 est. Mane enī sumo surrexerūt & ad templū dei
 accesserūt & ingressus sacerdos uenit ad arcam
 & nullā uirgaꝝ repperit floridā. Itaq; cōperūt
 iteꝝ iejunare: & mox e coelo uox audita ē: Nō
 uenerūt oēs sed unus eoꝝ remansit. Et inuesti
 gauerūt oēs eius cōsanguīeos: & inuenerūt re
 mansisse quendā senē & nobilē cuius nomen
 erat Ioseph ex domō pantera. & duxerūt eum
 ad templū manu tenentē uirgā: & corā oībus
 floruit. Tunc oēs unanimiter dixere: Ecce uir
 quē deus elegit sibi: & cū eo illā copulauere.
 Postea ioseph & Maria reuersi sūt i bethleem
 iudæ ubi Mariæ erat hæreditas. Post duorum
 uero annorū cū dimidio curriculū hæc adole
 scēntula concēpit: & peperit masculū qui fuit
 circūcisus post octo dies: & uocauerūt eū Iesū
 Et cū enixa est (quia nox erat) nemo præter io
 seph uirū suū illic erat: peperitq; inter bouem
 & asinū quos habebat. Veruntamen omēs ho
 mines bethleem uiderūt lucē magnā: & locus
 repletus est claritate acsi esset meridies. Appa
 ruit autem stella in cœlis duodecim diebus: &
 Ita in meridie uidebatur ut in nocte. ac p hoc

Ioseph.

12

1

6

9

15

3

1

7

1

4

7

1

4

7

1

4

7

1

4

7

Umitay

oēs homines de terra israhel mirabantur & stu
pebant mirū in modū. In fine uero duodecim
diebꝝ Reges Tharsis & Insule Sabbe & Cabbe
attulerūt ei munera. Et tunc Herodes rex cum
ad necem q̄siuit & monitu dei tulerūt cum in
ægyptū. Et quia Rex ille ignorabat cuius fili
us esset: in pauit ut omni pietate remota oēs in
fantes israhel occiderēt: & mox innumerā multi
tudinem puerorꝝ interfecere. Quando aut̄ hic
infans in egypto latebat ī pectore matris mul
ta facibat miracula: & nunq̄ compertuꝝ est ali
ud lac fugere uoluisse q̄ matris. Item cū mater
eius panniculos tergebat: leprosi accedēt uel
tangentes eos uel aquā que ab iis defuebat: il
lico mundabant. Preterea ualitudinarii oēs q̄
ad eū accedebāt incolumes euadebāt. Post ali
quātulū t̄pis reuersi hierusalē mater eiusduxit
illum ad legē descendā ī gymnasium iſue filii
pharacie qui sapiens doctor habebat in om
ne israhel: Et cū iſue p̄ceptor eius cepisset eū
erudire puer ipſe arguebat & satissaciebat om
nibus coram p̄ceptore. adeo ut preceptor ipſe ī
conſpectu eius nihil uideretur nisi discipulus
& econtrario: cum respondere nesciret. Qua;

in mōſe fr̄i

re dixit eius matri : Quid est hoc quod fecisti
mihi? Voluisti ne de me periculum facere: affe-
rens ad me puerū qui est me doctior? Dicito
mihi: hic puer a quo legem didicit? Vide enī
mihi q̄ non ab aliquo didicerit: sed angelī eū
erudierint: Nanque puer fui & modo sum se-
nex & nunquam inueni qui me superauerit..
hic uero me uicit ut nullo existimatiōis loco
sim in conspectu eius . Respondit mater . Vi-
uat anima mea & uiuat anima domini mei: ut
nunquam apud aliquem mortalem didicit q̄
apud te? Dixit ei. Vere hoc est quod dixi tibi
Angelos cum erudiuisse. Idcirco esto cauta &
cum bene custodi: qm̄ certe hic puer est salua-
tor israhel: hic autē puer solitus erat semper ac-
cedere ad templum dei seq̄ inter sapiētes & do-
ctores collocare cum eis disputans & illos su-
perans: totusq; orbis terrarū stupebat. Multi
eorum illum amabant honorabantq; dicentes
hic puer miraculose factus est & ipse idem nos
saluabit. Multi uero cū odio p̄sequabant& i-
uidia nō mediocri maiorg; erat istoꝝ numerus
q̄ illoꝝ q̄ amore cōpletebant. quotidie puer
hic miracula edebat: utputa ex aqua uinuꝝ &
multa p̄terea q̄ mihi scribere difficile admodū

H

eslet. Post hæc mortuus est rabbi Iosse hānaci.
trinepos rabbeni haccados unus ex iudicibus
ordinariis magnæ curiæ & uolebat aliū ī locū
demortui creare: nec quē eligerēt sciebant. atq;
ita an xii quæ ebāt p omnē israel hominē qui
eslet sapiēs uirtute præditus: pulchro corpore
& aspectu formoso & super oīa senex. nec repe-
riebāt. Quāobrem erat inter iudices magna cō-
tentio quippe q̄ diuersa sentiebāt: & quod op-
tabat unus alter respuebat. Tūc surrexit Iesue
filius pharachiæ unus ex iudicibus & ait Dñi
mei notū uobis facio q̄ mulier qdā ex bethleē
iudæ attulit mihi puer ad descendū legē intra-
certos annos: & nūc puer est fere decem & octo
annoꝝ atq; sapiētior israel: uirtute præditus:
pulchro corpore & aspectu decoro: calletque
omnes artes & linguam: & nunq̄ legit aut di-
citat ab aliquo. Eo nāq; die quo mater ad me
duxit cœpit mecū disputare: meq; uicit. quod
ante hac nemo id fecit: eramq; in cōspectu eius
tanq̄ scholasticus corā præceptore suo. In hoc
reperiuntur omnes conditōnes quæ in iudice
desiderari debent: eo duntaxat excepto q̄ est
adolescens. Omnes audi erant eum uidendi
cum audirent ei tantam inesse perfectionem.

Fuit ergo ductus ad eos: cōperūtq; cū eo loq;
& inquirere de oī doctrīna: & pfectior īnūētus
est q̄ ferebat. oēsq; respectu īp̄ius existimabāt
ut granū sinapis ī medio maris. Quapropter
oēs una uoce eū tam&si ess& adolescēs utpote
xviii. annorū: tñ ppter suā doctrinā & uirtu
tem unū ex iudicib; creauerūt. Et quia id fa
cere nō poterāt nisi prius nomē patris scirent.
Tabellio q̄ notabat eōꝝ iussa eū interrogauit
de noīe patris: & ipse respōdit. Interrogate ma
trē meā. Eam accersiri iubēt & aiūt: Est ne hīc
filius tuus? Est respōdit. Dixerūt ei: Cuius est
filius? Sui patris r̄ndit. Dixerunt ei: Qūo nū
cupabat? Si ego īquit uobis dixero cuius est
filius: nō credetis. ideo dico eū esse filiū patris
sui. Et dixerūt: Dic nobis quis est pater eius?
Respōdit eis: Dñi mei notū uobis facio nemī
nē unq; mortaliū me attigisse: sed uenisse sp̄ri
tū sanctū a quo grauida facta sū de illo: est p
filius dei & ideo cōtra regulā humanā natus ē
qñquidē mulieribus pregnātibus grauitas ē
& pondus nō mediocre: mihi autē nihil horū
accidit. Regula item mulieꝝ pregnātiū est ut
fere ægrotent & languidæ fiant: ego autē nihil
incōmoditatis sensi. Item eaꝝ regula est ut pa

riat cū magno dolore atq; laboribus: ego uero
nō solū peperi sine dolore sed cū summa læticia
& gaudio. Præterea cū illæ pariūt uulua dehi-
scit & remanet patula: ast ego enixa suz integrō
corpe & uirgo remāsi. Hoc audiētes nō credide-
rūt uerbis eius quoad accitīs mulieribus nobis
lissimis & bñmoratis iuenerūt eius vba rectissi-
ma & uera eē. Post hec creatus ē adolescēs iste
unus ex iudicib; ordīariis magnæ curiæ cū
hac iſcriptōe: iesus filius dei & mariæ viginis.
Quā etsi exactissime speculatæ fuisset: nihil
minus multæ illar; nō credebāt filiū eē dei sed
diabolū grauidā illā reddidisse. Quotidie tñ
augebāt miracula. Cū at pueiss& ad tps. xxx.
ānoꝝ cepit pdicare p totā galileā & terrā iudæ
qbus notas faciebat uias dei & eius legē. neq;
unq; hic uir sectatus ē diuitias s; i erūnis & af-
flictōibus uiuebat: p̄cipiēs discipulis suis qui
doctrinā eius seqbāt ne pecuniā cōcupiserēt
q; si diuitias uel aliq; nāciscerēt bōa amoř dei
largirēt. Apiebat isup illis legē & eius arcana
i perās ut i aq; baptizaret: & ip̄emet i fluīe ior-
dano baptizatus ē. Oēs at hoīes israel & iudæ
audiebāt vba eius: & ad eū cōgregati illū ama-
bāt credebātq;. Verūtī p̄cipes israel sapiētes
scribæ & farisei eū iuidia & odio imortali pse

qui cepere & quotidie quærebant opportunitatē eū
 occidēdi atq; lapidādi. Ipse v̄o eos acerrime ca
 stigabat de prauis opibus. quippe q̄ ex tēplo
 dei domū cōem faciebat & merces uēdebāt. cū
 at ip̄e miracula faciebat sanās leprosos mortu
 os uiuificās & ab hoībus demoniū eiiciēs: aie
 bāt illū gestare diabolū ad suū mīsteriū esseq;
 magū n̄ uulgarē: atq; ita suis magicis artibus
 israel p̄ditū iri. Eius p̄dicatio p̄gressa ē ad trīs
annos & dimidiū q̄bus p galileā & oēm terrā
 israel & iudæ pfectus est p̄dicās. & uisis eius
 miraculis priō ebdomadæ die & qnq; diebus
 añ pasca exceptus ē ab eis p rege & messia: eo
 dēq; die sapiētes scribæ & farisei uires coegerūt
 & ingēti iuīdia p̄citi iuestigauerūt adeoq; æge
 rūt cū rege Herode atq; Pilato ut sexta die qui
 erat primus in pascate fuerit crucifixus & occi
 sus. Et qa oīa q̄ ei acciderūt & miracula q̄ fecit
 nota sūt oībus: idcirco breuitatē sermoīs elegi
Eodē at die quo crucifixus ē sepultus fuit: ut
 cōfirmaret qđ ait tex. Deutro. c. xxi. Nō pma
 nebit cadauer eius ī ligno sed eadē die sepeliet
 ueix priō die ebdomadæ sequētis q̄ erat tercius
 dies ab eius morte resurrexit. & de hoc testimo
 niū reddiderūt hoīes fidedigni q̄ eū uiderant
 pergere in galileā

Quoniam autem quicquid dixit dominus & pater
meus in epistola secretorum quam ad me dedit:
mihi clarissime innotuit: uidique haec opera quae
narraui. Ego haccana sum unus ex illis qui cre-
dunt in eum: meque aquis sanctissimis ablui:
eiusque uiris rectis incedo. Et quia illi qui eum odio
habent res diabolicas de ipso scripsere: locutique
sunt multa mendacia ne fidem eius sacram se-
teneat pharetram meam concussi ut nota facerez
ueritatem oibus qui hanc epistolam legent: mihique
& illis grande beneficium fecero. Deusque mihi
concedat ut in paradyso collocer in statu eius
qui audit uerba nostri Messiae & credit in eum.
Amen.

Registrum

Primum uacat	Textu
quoque	ocult
In corde	Habares
cit textus	anteque
Videndum	scriptum
reperi	